

ഭാരതത്തിന്റെ ആദ്ധ്യാത്മികജ്ഞാനവും സാംസ്കാരികപൈതൃകവും പരിപോഷിപ്പിക്കുകയും പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മഹദ്ഗ്രന്ഥങ്ങൾ, അവയുടെ മൂല്യവും വ്യക്തതയും ഒട്ടും ചോർന്നുപോകാതെതന്നെ, നൂതന സാങ്കേതികവിദ്യ ഉപയോഗിച്ച് പരിരക്ഷിക്കുകയും ജിജ്ഞാസുകൾക്ക് സൗജന്യമായി പകർന്നുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുക എന്ന ശ്രേയസ് ഫൗണ്ടേഷന്റെ ലക്ഷ്യ സാക്ഷാത്കാരമാണ് ശ്രേയസ് ഓൺലൈൻ ഡിജിറ്റൽ ലൈബ്രറി.

ഗ്രന്ഥശാലകളുടെയും ആദ്ധ്യാത്മിക പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെയും വ്യക്തികളുടെയും സഹകരണത്തോടെ കോർത്തിണക്കിയിരിക്കുന്ന ഈ ഓൺലൈൻ ലൈബ്രറിയിൽ അപൂർവ്വങ്ങളായ വിശിഷ്ടഗ്രന്ഥങ്ങൾ സ്കാൻ ചെയ്ത് മികവാർന്ന ചെറിയ പി ഡി എഫ് ഫയലുകളായി ലഭ്യമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇവ കമ്പ്യൂട്ടറിലോ പ്രിന്റ് ചെയ്തോ എളുപ്പത്തിൽ വായിക്കാവുന്നതാണ്.

ശ്രേയസ് ഓൺലൈൻ ഡിജിറ്റൽ ലൈബ്രറിയിൽ ലഭ്യമായ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വ്യക്തിപരമായ ആവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി സൗജന്യമായി ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ വാണിജ്യപരവും മറ്റുമായ കാര്യങ്ങൾക്കായി ഇവ ദുരുപയോഗം ചെയ്യുന്നത് തീർച്ചയായും അനുവദനീയമല്ല.

ഈ ഗ്രന്ഥശേഖരത്തിന് മുതൽക്കൂട്ടായ ഈ പുണ്യഗ്രന്ഥത്തിന്റെ രചയിതാവിനും പ്രകാശകർക്കും നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

ശ്രേയസ് ഓൺലൈൻ ഡിജിറ്റൽ ലൈബ്രറിയെക്കുറിച്ചും ശ്രേയസ് ഫൗണ്ടേഷനെക്കുറിച്ചും കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ അറിയാനും പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പങ്കാളിയാകാനും ശ്രേയസ് വെബ്സൈറ്റ് സന്ദർശിക്കുക.

ഹരി.നാമകീർത്തന

വ്യാഖ്യാനം

ഇത

പരമാപകാരത്തിനായിക്കൊണ്ടു
കൊല്ലംജില്ലാക്കൊട്ടുവക്കിൽ
ശ്രീനിവാസയ്യങ്കാർശാസ്ത്രികളാൽ
ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതു

തിരുവനന്തപുരം
ചാലയിൽവിളയിൽവിളാകത്തുവീട്ടിൽ
പെരുമാൾസുബ്രഹ്മണ്യൻ
അവകാശംവാങ്ങി
തിരുവനന്തപുരം

കേരളോദയം
അച്ചുകൂടത്തിൽ
അച്ചടിപ്പിച്ചതു.

ചിലരൂപാ അര

൧൦൭൩

ഹരിനാമകീർത്തന

പ്രാർത്ഥനം

ഹരിഃ ശ്രീഗണപതയെനമഃ

അ വി ഷ്ണു മ സ്തു ॥

അതിമഹാനായി ഗന്ധവാംശഭൂതനായി കവി കളിൽവെച്ചു മുമ്പനായ ഏഴുതട്ടുൻ ലോകോപകാരാത്മമായും തന്റെ മകൾക്കു ബ്രഹ്മജ്ഞാനവും ഉദിച്ചാൻവെണ്ടിയും ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട ഹരിനാമകീർത്തനമെന്നു ഗ്രന്ഥപരിസമാപ്തിക്കായി ഇപ്പോൾ ദൈവതയാകുന്ന പരബ്രഹ്മസ്വരൂപനായ നാരായണനെ നമസ്കരിക്കുന്നു. ഓങ്കാരമെന്ന ശീൽകൊണ്ടു.

മൂലം. ഓങ്കാരമായപൊരുൾ മൂന്നായ് പിരിഞ്ഞുടനെ ആങ്കാരമായതിനുതാൻതന്നെസാക്ഷിയതു ബോധംവരുത്തുവതിനാലായിനിന്നുപരമാചാര്യരൂപഹരിനാരായണായനമഃ

അർത്ഥം. ഓങ്കാരമായപൊരുൾ പരബ്രഹ്മസ്വരൂപമാകുന്നു ആ ബ്രഹ്മം മൂന്നായ് പിരിഞ്ഞു എന്നതു ബ്രഹ്മാവെന്നും വിഷ്ണുവെന്നും ശിവൻ എന്നും ആണു. എന്നാൽ ഓങ്കാരമെന്നാൽ അങ്കാരം ഉകാരം മകാരം ഇങ്ങനെ മൂന്നക്ഷരത്തെ അകൂടിയതാകുന്നു. അത അങ്കാരം ബ്രഹ്മാവു ഉകാരം വിഷ്ണുവും മകാരം ശിവനും എന്നുംവെദത്തിലും ഏകാക്ഷര നിഖണ്ഡവിധി പഠത്തി

രിക്കുന്നു. മഹാലുപ്യയാവസാനത്തുകൾ കാലുര
കുറിയാൽ ബൊധിപ്പിക്കപ്പെട്ട ബ്രഹ്മത്തിന്നു
മനസ്സുണ്ടായി അതിന്നു മായ ഉണ്ടായി മായയി
ങ്കൽനിന്നു മഹത്തത്വമഹദഹംകാരാദികൾ ഉ
ണ്ടായി അങ്ങിനെയുള്ള മഹദഹംകാരാദികൾ ത്രി
മൂർത്തികളെയും ബന്ധിക്കുന്നു. അത രാജസാ
ഹകാരത്തിൽ ബ്രഹ്മവും സാത്വികാഹകാരത്തി
ൽ വിഷ്ണുവും താമസാഹകാരത്തിൽ ശിവനും വ
ർത്തിക്കുന്നു. അതിനാൽ സൃഷ്ടിസ്ഥിതിസംഹാര
ത്തിന്നു കാരണഭൂതന്മാരും ആകുന്നു. ഇങ്ങിനെ
സൃഷ്ടിഉണ്ടായി എന്നുള്ളതിന്നു താൻതന്നെ സാ
ക്ഷിയായും ഭവിക്കുന്നു. എന്നു എല്ലാവരുംബൊ
ധിപ്പാൻവെണ്ടി അത്രപവാനായ ഹരഃശ്വരൻ ഒരു
സ്വരൂപവാനായും ഗുരുവായും ഭവിക്കുന്നു. അതു
സച്ചിദാനന്ദ പരമഗുരുവാണ്. അങ്ങിനെ പരമ
ഗുരുസ്വരൂപനായ നാരായണ നിനക്കുനമസ്കാരം.
ഹരി എന്നത സകല ജനങ്ങൾക്കും അദ്ധ്യാത്മി
കമായും ആധി ദൈവികമായും ആധി ഭൗതി
കമായും ഉള്ള താപത്രയത്തെയും കളയുന്നവൻ
എന്നർത്ഥമാകുന്നു. ഹരി എന്നു സംഖ്യയുരുപത്തെ
ട്ടു അതുകൊണ്ടു ഇരുപത്തെട്ടുകൊടി നരകത്തിൽ
നിന്നും ഉദ്ധാരണം ചെയ്യുന്നവൻ എന്നുകൂടി അ
ർത്ഥമാകുന്നു. നാരം അയനം യസ്യസഃ നാരായ
ണഃ എന്നതിനാൽ മഹാലുപ്യയത്തിൽ സകല
ലോകങ്ങളെയും സംഹരിച്ചു കാരണജലത്തിൽ
അന്നന്തനാകുന്ന പള്ളിമെത്തമെൽ സച്ചിദാനന്ദ
സ്വരൂപനായി പള്ളികൊള്ളുന്നവൻ എന്നാകുന്നു.
സംഹൃത്യലോകാൻ വടപത്രമദ്ധ്യ ശയാനമാദ്യ

നവീനീനരൂപം എന്ന പ്രമാണവും ഉണ്ട്.

മായനീടി ഇരിക്കണമെന്നു

മൂലം. നോയനെന്നതു രണ്ടനുകണ്ടുവി
ലുണ്ടായൊരിങ്ങൽബത മിണ്ടാവതല്ലമമ പണ്ടെ
ക്കണക്കവരുവാൻനിൻകൃപാചലിക ഉണ്ടാകഎ
ങ്കലിഹ നാരായണായനമഃ.

അർത്ഥം. സകലലോകങ്ങളെയും സംഹരിച്ചു
അഖണ്ഡസച്ചിദാത്മകനായ പരബ്രഹ്മത്തിൽ ല
യിച്ചതായ മായാജഗൽസൃഷ്ടി ആരംഭിക്കണമെ
ന്നു വിചാരിച്ചസമയം ഉണ്ടായി ആ മായയിൽ
തട്ടിടുള്ള നിഴലാണ ജീവൻ എന്നു പറയുന്നത.
അങ്ങിനെ വികല്പോപാധിയായ മായയിൽ പ്രതി
ബിംബിച്ചതു കണ്ണാടിയിൽ കാണുന്ന നിഴൽപോ
ലെയാണ. അങ്ങിനെ രംഗപരണന്നും ജീവ
നെന്നും രണ്ടായിക്കണ്ടതിനാൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള സ
ങ്കടം ഇന്നവണ്ണമെന്നും ഇത്രമാത്രമെന്നും പറവാ
ൻ പ്രയാസമായിരിക്കുന്നു. അതു എന്തെന്നാൽ
ജനനമരണമാകുന്ന സംസാരഭുഖം ജീവന്നു ഉ
ണ്ടാകുന്നതിനാലാകുന്നു. അതിനാൽ ഉണ്ടെന്നു
തൊന്നുന്നതായും വസ്തുത ഇല്ലാത്തതായും ഉള്ള
മായാ നീങ്ങുവാൻ ജീവൻ ബ്രഹ്മത്തിനൊടു ല
യിക്കുന്നു; അങ്ങിനെയുള്ള വികല്പോപാധിയായ
മായാസംബന്ധം നീങ്ങുവാനും അഖണ്ഡസച്ചിദാ
ത്മസ്വരൂപമായി സ്ഥിതിചെയ്യാനുംവെണ്ടി അ
ല്പയൊ നാരായണ നിന്റെ പരിപൂർണ്ണമായ കൃപ
എങ്കൽ ഉണ്ടാകണമെ. അതിനായി ഞാൻ ന
മസ്കരിക്കുന്നു. രണ്ടായി നിന്നെക്കൊണ്ടു പകർത്ത
തുകൊണ്ടുതെ ഞാനുരചെയ്യുന്നു. എന്ന മഹാനാ

യ മെപ്പുത്തൂർ നാരായണ ഭട്ടതിരി അദ്വൈതകീ
ർത്തനത്തിൽ കല്പിച്ചു ഇരിക്കുന്നു. ഭഗവൽകൃപ
ഉണ്ടാകുമ്പോൾ ഭക്തി വല്യിക്കും അതിനാൽ മ
കരിയും ലഭിക്കുമെന്നു ഭഗവതാദി പുരാണങ്ങളി
ൽ കല്പിച്ചിട്ടും ഉണ്ടു. ൨

അഹംഭാവം തൊന്നരുതെന്ന

മൂലം. ആനന്ദചിന്മയഹര ഗോപികാരമ
ണ തൊന്നഭാവമതുതൊന്നായ് വെണമിഹതൊ
ന്നുന്നതാകിലഖിലം തെന്നിതെന്നവഴി തൊന്നെ
ണമെവരദ നാരായണായനമഃ.

അർത്ഥം. പരമാനന്ദസ്വരൂപനായും സച്ചിദാ
ത്മകനായും ജനങ്ങളുടെ സംസാര താപത്തെക
ളയുന്നവനായും ഇരിക്കുന്ന (ഗോപികാരമണ)
എന്നപറഞ്ഞുകൊണ്ടു ഗോപസ്ത്രീകളെ എല്ലാ
സ്ത്രീയും രമിക്കുന്നവനായും ഇരിക്കുന്ന നാരായണ
തൊന്നെന്നും എൻറതന്നും എനിക്കതൊന്നാതെ
ഇരിക്കണം അങ്ങനെ ഭരതസമയം തൊന്നുന്നതാ
യാൽ ആ തൊന്നൽ ഇക്കാരായ ലോകങ്ങൾ
കളെയും രംഗപരസ്വരൂപമെന്നും അതു തൊന്നെ
ന്നും തൊന്നണം എന്നാൽദൈവസ്ത്രീകളാണഗോ
പസ്ത്രീകൾ എന്നു ഭഗവതത്തിൽ കൽപ്പിച്ചിരി
ക്കുന്നു. അതിൽതന്നെ ആ ഗോപികൾ മഹാ
ഭാഗ്യവതികളെന്നും അവർസായുജ്യമെന്നും ക
ൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ദൈവസ്ത്രീകൾക്കു സാ
യുജ്യംവരാനിടയില്ലാ അതിനാൽ വളരെക്കാലംമ
ഹാതപസ്സുചെയ്തു ദണ്ഡകാരണ്യ വാസികളായ
മഹർഷിമാരാണ്കു കൽപ്പിച്ചത എത്രയുംഉചിത
മായിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെയുള്ളഗോപിമാർ എല്ലാ

യെപ്പോഴും ഇരിപ്പുനടപ്പുകിടപ്പു മുതലായതിനും കൃഷ്ണനാണെന്നു ഭാവിക്കയും ആഭാവനായാൽസകല പ്രപഞ്ചവും രംശപരമായമായികാണുകയും ചെയ്യുതുപോലെ എനിക്കുംസകലവും രംശപരമായമായിതാനാണെന്നാരായണ അതിനായിത്താൻനമസ്കരിക്കുന്നു. ൩

രംശപരൻ താനെന്നറക്കുമ്പോൾ

പരമാനന്ദമുണ്ടാകുമെന്നു

മൂലം. അർക്കാനലാഭിവെളി വൊക്കെഗ്രഹിക്കുമൊരു കണ്ണിന്നുകണ്ണമനതാകുന്നകണ്ണതിന്നു കണ്ണായിരുന്നപൊരുതാനെന്നറക്കുമളവാന്നന്ദമെന്തുഹരി നാരായണായനമഃ.

അർത്ഥം. ആദിത്യൻ അഗ്നി ചന്ദ്രൻ നക്ഷത്രങ്ങൾ മുതലായ തെജസ്സുരുന്നവകളുടെ ശോഭയെ ഗ്രഹിക്കുന്നത മനസ്സാകുന്ന കണ്ണാകുന്നു. എന്നാൽ പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളാൽ ഗ്രഹിക്കുന്ന വസ്തുക്കളുടെ പ്രകൃതമറിയെന്നമങ്കിൽ ആ പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളോടു മനസ്സുകൂടി യോജിക്കണം മനസ്സു മറെറാറെടത്തായിരുന്നാൽ മുമ്പിൽ കാണുന്നതും കെൾക്കുന്നതും ഇന്നതെന്നു അറിവാൻപാടില്ലാ. മനോഹിമൈശ്വസ്സുവെച്ചാ മിന്ദ്രിയാണാംപ്രവർത്തനെന്ന എന്ന പ്രമാണംകൊണ്ടു സകല അറിവിന്നും കാരണം മനസ്സാകുന്നു അതുകൊണ്ടു മനക്കണ്ണാകുന്നു കണ്ണിൽവെച്ചു മുഖ്യതാ ആ മനക്കണ്ണിനെ തുല്യക്കുന്നതായ പൊരുതം ജ്യോതിസ്വരൂപമായ പരബ്രഹ്മമാകുന്നു അങ്ങനെയുള്ള പരബ്രഹ്മം താനാണെന്നു ഉറക്കുമ്പഴത്തെ ആനന്ദം ഇന്നവസ്ഥമെന്നും ഇത്രമാത്രമെന്നും പറവാൻവളരെ പ്രയാ

സംതന്നെ അത അനുഭവസിദ്ധികൊണ്ടു ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. അങ്ങനെ സച്ചിദാനന്ദനാത്മകമായി ഭാവബുദ്ധമായിരിക്കുന്ന ബ്രഹ്മാണെന്നു ഉറപ്പാൻവെണ്ടി നാരായണ നിന്നെ ഞാൻ നമസ്കരിക്കുന്നു. ര

ഹരിനാമകീർത്തനത്തെ ചൊല്ലുന്നതിന്നു

ഗുരുക്കന്മാർ തുണക്കണമെന്നു

മൂലം. ഹരിനാമകീർത്തനമി തുർച്ചെയ്ക്കുതിന്നു ഗുരുവരുളാലെഭെദകൂട്ടമരുൾചെയ്തു ഭൂസുരരും നരനായിജനിച്ചഭൂവിമരണംഭവിപ്പൂവു മുരച്ചെയ്ക്കുതിന്നർക്കുക നാരായണായനമഃ.

അർത്ഥം. ഹരിനാമകീർത്തനമെന്ന ഗ്രന്ഥത്തെ ഉച്ചരിക്കുന്നതിന്നു പരമാനന്ദസ്വരൂപനായ സച്ചിദാനന്ദ ഗുരുവിന്റെ കാരണ്യത്താൽ ദൈവസ്തൻമുതലായ മുപ്പത്തുമുക്കൊടി ദൈവകൂട്ടം സനകാദി നാല്പത്തെട്ടുകൊടി മഹഷിമാരും ജാബാലിമുതലായ ബ്രാഹ്മണോത്തമന്മാരും എണ്ണ വഴിപാലെ അനുഗ്രഹിക്കണം എന്നാൽ ഒരു മനുഷ്യൻ ഭൂമിയിൽപിറന്നു മരിക്കുന്നതുവരെ ഭഗവന്നാമസംകീർത്തനം ചെയ്യുന്നതെത്രയും ആവശ്യമാകയാൽ അങ്ങനെ എനിക്കു എപ്പോഴും ഭഗവന്നാമ സംകീർത്തനം ചെയ്യാൻ ഇടവരുത്തണെന്നു നാരായണ അതിനായി ഞാൻ നമസ്കരിക്കുന്നു എന്നാൽ ഇന്നപ്പൊൾ മരണംഭവിക്കുമെന്നു ആർക്കുനിശ്ചയവുംഇല്ലാ നഹിലുമാണം ജന്തുനാമുത്തരക്ഷണ ജീവനെ എന്നാണുപ്രമാണം അതിനാൽ എപ്പഴും ഭഗവന്നാമസംകീർത്തനം ചെയ്യുന്നതെന്നാണു അർത്ഥം. ര

മൂലപ്രകൃതിയായ മായാഭടങ്ങുന്നതല്ലെന്നു

മൂലം. ശ്രീമൂലമായ പ്രകൃതിക്കൽ തുടങ്ങിജനനാൻപ്രത്തെതാളം പരമഹാമായതൻറഗതി ജനങ്ങളുംപലകഴിഞ്ഞാലുമില്ലവധി കമ്മത്തിനുംപരമ നാരായണായനമഃ.

അർത്ഥം. മൂലപ്രകൃതിഎന്നത മഹാമായയാകുന്നു ആ മായയിൽനിന്നു മഹത്തത്വം മഹദഹംകാരാദികൾ ഉണ്ടാകുന്നു പ്രകൃതിപുരുഷന്മാർ എന്നുപറയുന്നതത്രെ ഫലവും മായയും ആകുന്നു ആപ്രകൃതിയെത്തന്നെ മൂലപ്രകൃതിയെന്നും ശക്തിയെന്നും വിദ്വാഎന്നും അവിദ്വാഎന്നും മായാഎന്നും പലവിധംപറയുന്നു ആ മായയുടെ ഗുണങ്ങളാകുന്നു സത്വരജസ്സമോഗുണങ്ങൾ ആ ഗുണത്രയത്തെതാടും കൂടി ഉണ്ടായ ജീവൻ എത്രയൊ ജന്മംകഴിഞ്ഞാലും മായാവൈഭവം തീരുന്നതല്ല കമ്മങ്ങളും ഭടങ്ങുന്നതല്ല ബ്രഹ്മാ വിഷ്ണു ഭദ്രൻ ആദിത്യൻ ചന്ദ്രൻ മുതലായവരെയും കമ്മംവിടുന്നതല്ലാ.

ഒറ്റാകം. ബ്രഹ്മായെന്നകലാലപന്നിയമിതൊ ബ്രഹ്മാണുഭാണുധാദരെ വിഷ്ണുഞ്ജനദശാവതാരഗമനെ ക്ഷിപ്താമഹാസങ്കട ശംഭുഞ്ജനകപാലപാണിരനിശം ഭിക്ഷാമടൻസേവതെ സുഞ്ചാഭ്രാമൃതി നിത്യമവഗമനെ തന്നെന്നമഃ കമ്മണെ.

അർത്ഥം. ബ്രഹ്മാവു സൃഷ്ടികൊണ്ടും വിഷ്ണുദശാവതാരംകൊണ്ടും ശിവൻ ഭിക്ഷയെടുത്തും ആദിത്യചന്ദ്രന്മാർ ദിവസവും ആകാശഗമനംകൊണ്ടും ചുറ്റുന്നു അതിനാൽ അങ്ങനെയുള്ള കമ്മഗ

തിഭട്ടങ്ങു ചാൻവെണ്ടി നാരായണ ഞാൻനമസ്കരിക്കുന്നു.

സ

ഭക്തിവർദ്ധിക്കേണ്ടതത്രയും ആവശ്യമെന്ന.

മൂലം. ഗർഭസ്ഥനായിട്ടുവിജനിച്ചും മരിച്ചുമടക്കപ്പെട്ടുപൊലെ ജനനാനന്ത്യനനിത്യഗതി തപൽ ഭക്തി വർദ്ധനമുദിക്കുന്ന മെൻമനസ്സിൽ നിത്യം തൊഴാത്തുരിക നാരായണായനമഃ.

അർത്ഥം. കർമ്മഗതികൊണ്ടു ജന്തുക്കൾ ഭൂമിയിൽജനിക്കയും മരിക്കയും ചെയ്യുന്നു അതിന്നുപമവെള്ളത്തിൽകുമള ഉണ്ടാകയും ക്ഷണത്തിൽ നശിക്കയും ചെയ്യുന്നതുപൊലെ എന്നാൽജനം ഭട്ടങ്ങി ഗതിവരണമെങ്കിൽ ഞംശാരഭക്തി വഴിപൊലെ ഉണ്ടാകണംഭക്തിവർദ്ധിക്കുന്നസമയം അതുമുക്കിക്കുമുച്ചകാരണമായിവേരിക്കുംഭക്തികൊണ്ടല്ലാതെ മുക്തിലഭിക്കുന്നതല്ലെന്നു ഭാഗവതത്തിലും കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു ഭക്തിയെന്നതു എപ്പൊഴും ഞംശാരചിന്തയാകുന്നു ഭക്തിക്കു ദമ്പതുലക്ഷണം കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു അതിൽ ൧- ഭഗവൽകഥകളെകൾക്കു ൨- ഭഗവൽകഥകളെചൊല്ലു ൩- വിഷ്ണുവിനെ നന്നു്കൊണ്ടുസ്മരിക്കു ൪- ഭഗവൽപാദാരവിന്ദങ്ങളെസെവിക്കു ൫- ഭഗവാനെപൂജിക്കു ൬- നമസ്കരിക്കുക ൭- ഭഗവാൻദാസ്യപ്രവൃത്തി എടുക്കു ൮- ഭഗവാനൊടുസഖ്യംചെയ്തു ൯- സകലവുംഭഗവാങ്കൽഅർപ്പിക്കു ൧൦- അന്നെദമ്പതുലക്ഷണങ്ങളൊടു കൂടിയതാകുന്നുഎന്നാൽഭക്തിപലപ്രകാരത്തിലും വരാം കാമത്താൽഗോപസ്മികൾക്കും ഭയംകൊണ്ടു കംസനും ദ്രോഷംകൊണ്ടുശിശുപാല നൃതൻപെക്കും സംഭാസ്യംകൊണ്ടു യാദവന്മാർക്കും സ്നേഹം

കൊണ്ടുപാസ്സവന്മാർക്കും ഭക്തികൊണ്ടു നാരദാദികൾക്കും ഭക്തിവർദ്ധിച്ചു എന്ന ശ്രീഭഗവതത്തിൽകല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള ഭക്തിഎന്റെമനസ്സിൽ ഉദിച്ചാൻവെണ്ടി നാരായണ നിന്നെന്നമസ്കരിക്കുന്നു. ൭

ഭക്തിവർദ്ധനത്തിന്നുകാരണം

ഭഗവദ്യുക്തമെന്നു

മൂലം. ണത്താരിൽ മാനിനിമണാളൻ പുരാണപുരുഷൻ ഭക്തവത്സലനനന്താദി ഹീനനതിചിത്തത്തിലച്ചുതകളിച്ചുനലിട്ടു വിളയാടിടുകെന്മനസി നാരായണായനമഃ.

അർത്ഥം. നല്ലതായി ഭംഗിയെറുന്ന താമരപ്പൂവിൽ നിന്നുണ്ടായ ലക്ഷ്മീഭഗവതിയുടെ ഭർത്താവും അനാദികാലത്തുണ്ടായ മഹാപുരുഷനായും തന്നെസെവിക്കുന്ന ഭക്തന്മാരിൽ വളരെവാത്സല്യമുള്ളവനായും അന്നവും ആദിയും ഇല്ലാത്തവനായും ഇരിക്കുന്ന അച്യുതനാശ രഹിതനായുള്ളവനെ എന്റെമനസ്സാകുന്ന അരങ്ങത്തു കളിച്ചാൻള്ള പന്തൽ ഇട്ടു അതിൽ വിളയാടണെന്നായെന്നു. എന്നാൽ എപ്പൊഴും എന്റെ മനസ്സിൽ കളിയാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനായി നിന്നെ ഞാൻ നമസ്കരിക്കുന്നു. ൮

ഷഡാധാരത്തിന്നുമീതെ

ഭഗവാൻവസിക്കുന്നുഎന്നു

മൂലം. പച്ചക്കിളിപ്പവിഴ പാൽവണ്ണ മൊത്തനിറ മിചരിപ്പവർക്കു ഷഡാധാരം കടന്നുപരിവിശ്വസ്ഥിതിലുളയ സൃഷ്ടിക്കുസത്വജരസുമാഭഭംഗി നാരായണായനമഃ.

അയ്യം. പച്ചക്കിളി എന്നതു തമൊവണ്ണം പ
 വഴനിറം എന്നതു രജൊവണ്ണം പാൽവണ്ണം എ
 ന്നതു ചെറുത്ത സത്വവണ്ണം ഇങ്ങിനെ മൂന്നുനിറ
 മാകുന്നു ഭഗവാന. അതിൽ കൃതയുഗത്തിൽവെ
 ള്ളത്തനിറം അതു വാമനനായി ബ്രഹ്മചാരിയാ
 യി അവതരിച്ചതാണ്. ഏതായുഗത്തിൽ യ
 ജ്ഞശ്വരനായിസൂര്യജാതജാതാദിലക്ഷണത്തെ
 ട്ടുകൂടിയും ചുവന്ന നിറത്തെതാടും അവതരിച്ചു ദ്വാ
 പരയുഗത്തിൽ ശംഖചന്ദ്രഗദാപത്മങ്ങളൊടും ക
 റത്തനിറമായും അവതരിച്ചു എന്നഭഗവതത്തി
 ൽ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള നിറങ്ങളെ
 ആഗ്രഹിക്കുന്ന മനുഷ്യർ ഭഗവൽ സാരൂപ്യത്തെ
 ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്കു ഷഡ്യാധാരം എന്നത മൂലാ
 ധാരം സ്വാധിഷ്ഠാനം മണിപുരം അനാഹതം ആ
 ജ്ഞാവിശുദ്ധി ഇങ്ങനെയുള്ള ആരാധാരത്തി
 നും മീതെ ദ്വാദശാന്തം എന്ന തന്റെ മൂലാവി
 ൽ സമസ്രഭട്ട പത്മത്തിൽ രംശ്വരൻ സ്ഥിതി
 ചെയ്യും. ലോകത്തെ സൃഷ്ടിക്കയും രക്ഷിക്കയും
 സംഹരിക്കയും ചെയ്യുന്നു. സൃഷ്ടിക്കു കാരണഭൂ
 തം രജോഗുണം രക്ഷണത്തിന്നു സത്വമുണം
 സംഹാരത്തിന്നു തമോഗുണം ഇങ്ങിനെ തന്റെ
 നിരകയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നവനായ രംശ്വര
 നെ അറിഞ്ഞാൽ പിന്നെ സംസാര ഭുഖം ഉ
 ണ്ടാകുന്നതല്ലാ അങ്ങനെ അറിവാൻ ഇടയാക്കു
 ണമെ ത്രിഗുണസ്വരൂപനായ നാരായണ നിന
 കുന്നമസ്കാരം.

മൂലം. തത്വത്തിനുള്ളിലുദയംചെയ്തിരുന്നപൊ
 തല എത്തിച്ചാൻഗുരുപദാന്തഭജിപ്പവനു മ

കരിക്കത്തക്കൊരുപദേശംതരും ജനനമറീട്ടമന്ന
വന്നുനാരായണായനമഃ

അർത്ഥം. പിന്നാലെ അയ്യഞ്ചമഞ്ചം എന്നുള്ള
ശീലിൽ വിവരിപ്പാൻ ഭാവികുന്ന തൊണ്ണൂററാറ
തത്വങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ ഉദയംചെയ്തിരിക്കുന്ന പൊ
രും ബ്രഹ്മസ്വരൂപമാകുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള ബ്ര
ഹ്മത്തെ പ്രാപിക്കണമെങ്കിൽ സൽഗുരുവിന്റെ
പദാരവിന്ദത്തെ സേവിക്കണം അങ്ങനെയെസവി
കുന്വൊൾ മുക്കരിക്കുകാരണമായ ഉപദേശം എ
ന്നത തൊണ്ണൂററാറ തത്വങ്ങളുടെഉള്ളിലാണരം
ശ്വരന്റെ സ്ഥിതിയെന്നും ഇക്കാരണത്തൊക്ക
യും ഇല്ലാത്തതെന്നും ബ്രഹ്മം സത്യമായുള്ളതെ
ന്നും ഉള്ള ജ്ഞാനം ഉണ്ടാകും അങ്ങനെ ജ്ഞാനം
ഉണ്ടാകുമ്പൊൾ ജനനമരണമാകുന്ന സംസാര
ദുഃഖം നശിക്കും അപ്പൊൾ പിന്നീട് ജനനംഉണ്ടാ
കുന്നതല്ലാ അതിനാൽ പരമാചാര്യ ഗുരുവിന്റെ
രൂപാഭങ്ങളെ സേവിപ്പാൻ തൊന്നുന്നതിന്നു വെ
ണ്ടിഹരെ നാരായണ നിസെത്താൻ നമസ്കരിക്ക
ണം.

൧൦

യമദൂതർകയ്യിലാകുമുന്വെ

ഭഗവൽപദാരവിന്ദത്തെ

സേവിക്കണമെന്നു

മൂലം. എൻപാപമൊക്കെയറിവാൻ ചിത്രഗു
പ്തന്റെ സംപൂർണ്ണലിഖ്യതഗിരംകെട്ടുധർമ്മപതി എ
ൻപൊക്കലുള്ള ഭരിതംപാത്തുകാണമളവംഭൊരു
മാക്ഷഹരി നാരായണായനമഃ

അർത്ഥം. എന്നാൽ വെറുപ്പുപ്പട്ടിട്ടുള്ള ഭാരൊ
പാപങ്ങളെയും അറിവാൻ ചിത്രഗുപ്തനാൽ എഴു

തപ്പെട്ടവർക്കു യഥാർത്ഥമായിച്ചുകൊടുത്തു
പാപങ്ങളുടെ പരിഹാരത്തിനായി അതാതപ്രകാ
രമുള്ള ശിക്ഷകല്പിക്കുന്നതിന്നുമുമ്പെ അല്പയൊ
ചെന്നാമരക്കണ്ണ നിന്റെതിരുനാമകീർത്തനംചെ
യ്യാൻ ഇടവരുത്തണെ നാരായണ അതിനായി
ഞാൻ നമസ്കരിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ എത്രയൊ
പാപം ചെയ്തിരിക്കെ ഒരിക്കൽ ഉച്ചരിച്ച ഭഗവ
ന്നാമം അത്രയുംകളയിക്കുമോ എന്നുവിചാരിക്കെ
ണ്ടാ. ഒരു ഭഗവന്നാമം എത്രപാപങ്ങളെക്കള
യുമോ അത്രയുംപാപംചെയ്യാൻ ഒരു പുരുഷായു
സ്സുവരെയും കഴിയുന്നതല്ലെന്നു വിഷ്ണുരഹസ്യം എ
ന്നഗ്രന്ഥത്തിൽ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു ൧൧

ജ്ഞാനംകൊണ്ടു അജ്ഞാനങ്ങൾ

നീങ്ങിപ്പൊയെന്നു

മൂലം. നക്ഷത്രപണ്ഡികളുമിന്ദുപ്രകാശവുമൊ
ളിക്കും ഓവാകരണമിച്ഛയന്നുളവു പക്ഷിഗണം
ഗരുഡനെക്കണ്ടുകൈതൊഴുത രക്ഷിക്കുന്നതിമ
നാരായണായനമഃ

അർത്ഥം. നക്ഷത്രങ്ങളുടെയും ചന്ദ്രന്റെയും
മറ്റുമുള്ള പ്രകാശങ്ങൾ ഒക്കെയും ആദിത്യൻഉ
ടിച്ചു പൊങ്ങി വരുമ്പോൾ തീരയില്ലാതെ ആ
യിതീരും എത്രയും വെഗമൊടു പറക്കുന്ന പക്ഷി
ശൃട്ടങ്ങളും ഗരുഡനെക്കാണുമ്പോൾ കാക്കൻവീ
ണതൊഴും അതിനാൽ ഭഗവന്നാമത്തെ ഉച്ച
രിക്കുന്നസമയം പാപം എന്തുതന്നെയായാലും ഉ
ടനെന്നശിക്ഷ അതിനാൽസകല പാപക്ഷയകര
മായ നാമൊച്ചാരണം ചെയ്യാൻ സംഗതിയാക്ക
ണെ നാരായണ അതിനായി നമസ്കരിച്ചുന്നു. ൧൨

ജീവേശ്വരന്മാർ ഒന്നു ഭാവിക്കുമ്പോൾ.

പ്രപഞ്ചം നശിക്കുമെന്നു

മൂലം. മൽപ്രാണനുംപരനുമൊന്നെന്നുറപ്പുവ
ന്നു തൽപ്രാണഭേദമുനിത്യംകളത്രധനം സ്വ
പ്നാഭിയിൽ പലവുകണ്ടാലുന്നവനൊടൊപ്പംഗ്ര
ഹിക്കഹരിനാരായണായനമഃ.

അർത്ഥം. ഞാനും പരബ്രഹ്മവും ഒന്നുതന്നെ
വെറെ ഇല്ലാ എന്നു ഉറക്കുന്ന മനുഷ്യനു രണ്ടെ
ന്നഭാവിക്കുന്നതായ മനുഷ്യന്റെ പ്രാണനും ഭെ
ദവും അനിത്യമാണെന്നും അത നശിക്കുന്നതു
മാണു പുത്രമിതുകളത്രാദികളും ധനധാന്യാദിക
ളും സ്വപ്നാവസ്ഥയിൽ കാണുന്നതു കേൾപ്പും ഉണ
രുന്നസമയം എങ്ങിനെ ഇല്ലാതെ ആകുന്നുവാ
രതിനുള്ളും നശിച്ചുപോകുന്നതാണ്. അതിനാ
ൽ ഇക്കാണായ ലോകങ്ങളും പുത്രമിതുകളത്ര ധ
നധാന്യാദികളും ഗ്രഹങ്ങൾ പശുക്കൾ മതലായ
വകളും നശപരമുള്ളതെന്നും ബ്രഹ്മമാത്രം സത്യ
മെന്നും അതു താനാകുന്നു എന്നും ഉറപ്പാൻ സം
ഗതിവരുത്തണെന്നായണ അതിനായി ഞാൻ
നമസ്കരിക്കുന്നു. ഹരിനാമകീർത്തനമെന്നുള്ള ശീ
ൽമതൽ മൽപ്രാണൻ എന്നുള്ള ശീൽവരെ ഹരിഃ
ശ്രീ ഗണപതയെന്നമഃ എന്നാകുന്നു അതിന്നു അ
ർത്ഥം ഹരിഃ എന്ന സംഖ്യ ഇരുപത്തെട്ടു ശ്രീഐ
ന്നു രണ്ടു ഗ എന്നു മൂന്നു ണ എന്നു അഞ്ചു പ്ലഐ
ന്നു ഒന്നു ത എന്നു ആറു യെ എന്നു ഒന്നു ന എന്നു
നൂറു ശൂന്യം മ എന്നു അഞ്ചു ആകെ അൻപ
തെത്തന്നു അതിനാൽ ഹരിനാമകീർത്തനം അൻ
പൊന്നക്ഷരത്തരത്തിൽ ഭാരോരോ അക്ഷരംകൊ

ആ കാലം ശീൽകൾ ഉണ്ടാക്കാൻ ഭാവിക്കുന്നു
 എന്നു അർത്ഥമാകുന്നു. ഹരിനാമകീർത്തനം എ
 ന്ന ശീൽമുതൽ മൽപ്രാണൻ എന്ന ശീൽവരെ ഉ
 ള്ള അർത്ഥത്താൽ സരസ്വതിയുടെ വന്ദനവും ഉൾ
 പ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നുവന്നാൽ ഏകാം. അ
 കചതപയാലൈസ്സുപുലിംഗ്ഗവസ്ത്രം വിരവിത
 മവനാഹാ പാദമദ്ധ്യാചാര്യം സകലജഗദ
 യീശാ ശാശ്വതാ വിശ്വായാനിവിതരതു പരിശു
 ഭ്യം ചൈതസ്യുരഭാവ എന്നു ആചാര്യസ്വാമി
 കൾ പ്രപഞ്ചസാരം ഗ്രന്ഥത്തിൽ ആദ്യംവന്ദിച്ചി
 റിക്കുന്നു. അതിനാൽ സരസ്വതിയുടെ അംഗം
 അക്ഷരസ്വരൂപമാണു. അതിനെ വിവരിക്കുന്നു.
 അ തല ആ മഖം ഇ വലത്തെക്കണ്ണു റം ഇട
 ന്തെക്കണ്ണു ഉ വലത്തെച്ചവി ഉഴ ഇടത്തെ
 ചെവി ങ്ഗ വലത്തെമുകു ങ്ഗ ഇടത്തെമുകു റ
 വലത്തെക്കവിൾ ഞ ഇടത്തെക്കവിൾ എ മുക
 ലിലെച്ചുണ്ടു ഐ താഴത്തെച്ചുണ്ടു ഒ മൂക്കിന്നുതാ
 ഴെ ഒഴ താടിക്കുകകളിൽ അം തല അഃ വായ
 ക വലത്തെ കൈയുടെഭുജം ഖ വലത്തെമുട്ട ഗ
 വലത്തെ മണിക്കെട്ടു ഘ വിരൽകളുടെ താഴ
 ത്തു ങ്ഗ വിരൽകളുടെഅറ്റം ച ഇടത്തെക്കൈയ
 ങ്ഗ ഭുജം ഛ മുട്ട ജ മണിക്കെട്ടു ഡ വിരൽകള
 ങ്ഗ താഴത്തു ണെ വിരൽകളുടെഅറ്റം ട വല
 ത്തെത്തുടയുടെമുകൾ റ വലത്തെമുട്ട ഡ കാൽ
 മണിക്കെട്ടു ഡ വിരൽകളുടെ ചുവടു ണ വിരൽ
 കളുടെഅറ്റം ത ഇടത്തെത്തുടയുടെമുകൾ ഡ
 ഇടത്തെമുട്ട ദ മണിക്കെട്ടു ധ വിരൽകളുടെ താ
 ഴത്തു ന വിരൽകളുടെ അറ്റം പ വലത്തെപ്പ

ജി ഫ ഇടത്തേപ്പള്ളി ബ പ്രൊഫോഗം ഭ പൊ
ക്കിയ വയറു ര ഏദയം ല കഴുത്തുകഴി വ
വലത്തേക്കുഴുത്തു ശ ഇടത്തേക്കുഴുത്തു ഷ വ
ലത്തേക്കുക്കുഴുവനും സ ഇടത്തേക്കു കുഴുവ
നും ഫ വലത്തേക്കാൽകുഴുവനും ഉ ഇടത്തേക്കാ
ൽ കുഴുവനും ക്ക മൂലാധാരമുതൽ നിറുക്വരെ
ഇപ്രകാരം അക്ഷരസ്വരൂപയാണു സരസ്വതി
വണ്ണവിഗ്രഹമെന്നു അദ്ധ്യാത്മരാമായണത്തി
ലും പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. വണ്ണങ്ങൾ അക്ഷര
ങ്ങളാകുന്നു. വിഗ്രഹം ശരീരം അതുകൊണ്ടു
സരസ്വതിയെയും വന്ദിക്കുന്നു. ൧൩.

ഗുരുവിനെ വന്ദിക്കുന്നു

മൂലം. അൻപെണമെന്നസി ശ്രീനീലകണ്ഠ
ഗുരു മംഭോരുമാക്ഷമിതി വാഴ്ത്തുന്നുഞാനുമിഹ
അൻപത്തൊരക്ഷരവു മൊരൊന്നിതെന്തൊഴിയി
ലൻപൊട്ടെ ചക്രഹരിനാരായണായനമഃ.

അർത്ഥം. യാതൊന്നും ഗുരുകാരുണ്യംകൊണ്ടു
പ്രാതെ തൊന്നുന്നതല്ലായ്യാൽ എഴുത്തച്ഛൻ
ആദ്യം ഗുരുവന്ദനംചെയ്യുന്നു. ശ്രീനീലകണ്ഠ
ഗുരു എന്നതു സച്ചിദാനന്ദസദാശിവഗുരു എന്നാ
ണു എഴുത്തച്ഛന്റെ അപ്പനായ നീലകണ്ഠൻ
പുതിരിപ്പാടെന്നും അർത്ഥമാകും. അങ്ങിനെയുള്ള
നീലകണ്ഠഗുരു എന്റെ മനസ്സിൽ ഉദിച്ചു കൃപ
ചെയ്യേണം അങ്ങിനെയുള്ള നീലകണ്ഠഗുരുവി
നെത്തന്നെ ചെന്താമരക്കണ്ണനായ സാക്ഷാൽ
മഹാവിഷ്ണുമെന്നും ഞാൻ വാഴ്ത്തുന്നു. അങ്ങിനെ
യുള്ള സച്ചിദാനന്ദ ഗുരുകൃപ വെണ്ടതു എന്തിനു

എന്നാൽ അൻപത്തൊന്നു അക്ഷരമുള്ളതിൽകൊരൊരൊ അക്ഷരംകൊണ്ടു ഓരൊ ശീലിന്റെ ആദ്യമായി ചെർത്തു ഹരിനാമകീർത്തനം എന്ന കീർത്തനത്തെ ചെയ്യുന്നതിന്നുവേണ്ടി ആണു. അതിനാൽ അങ്ങിനെയുള്ള സങ്കീർത്തനത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നതിന്നു സച്ചിദാനന്ദ പരമേശ്വരവായ നാരായണ നിന്നെത്താൻ നമസ്കരിക്കുന്നു. ൧൪

ശബരബ്രഹ്മനായ ഭഗവാൻ

അക്ഷരസ്വരൂപി എന്ന

മൂലം. ആദ്യക്ഷരത്തിലുളവായൊന്നിതൊക്കെയു മിതാദ്യക്ഷരത്തിലിതടങ്ങുന്നതുംകരുതി ആദ്യക്ഷരാലിവയി ലൊരൊന്നെടുത്തുപരി കീർത്തിപ്പുന്നതുക നാരായണായനമഃ.

അർത്ഥം. ആദ്യക്ഷരമെന്നതു അകാരമാകുന്നു. ആ അക്ഷരത്തിന്നാണു സകല അക്ഷരങ്ങളും ഉണ്ടായത. അത എങ്ങിനെ എന്നാൽ അ എന്ന അക്ഷരംകൂടാതെ ഒരക്ഷരവും ഉച്ചരിപ്പാൻ പാടില്ലാ. എന്നുതന്നെയല്ല ക മുതലായ അക്ഷരങ്ങളുടെ സ്വഭാവങ്ങൾ ക് വ് ഗ് എന്നാകുന്നു. ആ അലോക്ഷരങ്ങളായ ക് വ് ഗ് ഇതൊട്ടുകൂടി അകാരം ചെർത്താൽ ക ഖ ഗ എന്നാകുന്നു. എന്നുതന്നെയല്ല യാതൊരക്ഷരവും ഉച്ചരിക്കണമെങ്കിൽ വായ പിച്ഛൻല്ലാതെപാടില്ലാ വായ പിച്ഛൻ അ എന്നാണു ഉച്ചാരണം വരുന്നത. ആദ്യക്ഷരമെന്നതു ബ്രഹ്മസ്വരൂപമായ ഓങ്കാരമാകുന്നു. ബ്രഹ്മത്തിൽനിന്നു പ്രപഞ്ചം ഉണ്ടായതുപൊഴുല ഓങ്കാരത്തിൽനിന്നു സകല അക്ഷരങ്ങളും ഉണ്ടാകുന്നു സകല അക്ഷരങ്ങളും ആദ്യക്ഷരത്തിൽ

ന്നെ ഭട്ടേങ്ങുന്നു എന്നത ആദ്യക്ഷരമായ അകാരത്തിലും ഓങ്കാരത്തിലും അടങ്ങുന്നു. പ്രപഞ്ചം എങ്ങിനെ ബ്രഹ്മത്തിൽനിന്നെ അടങ്ങുന്നുവോ അതുപോലെ സകലഅക്ഷരങ്ങളും ഓങ്കാരത്തിൽ അടങ്ങുന്നു. എന്നുകരുതി ആദ്യക്ഷരമായ ഓങ്കാരത്തിൽനിന്നു ഓങ്കാരമായപൊരൾ എന്നശീൽ തുടങ്ങുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ള ആദ്യക്ഷരങ്ങളെ മുൻപിൽചെത്തു ഓരൊ ശീൽകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിന്നു അക്ഷരസ്വരൂപിയായ നാരായണ നിൻറെമുഖ പരിപൂർണ്ണമായി ഉണ്ടാവാനായി നിന്നെ നമസ്കരിക്കുന്നു.

ഇക്കാരണാകുന്ന ലോകങ്ങൾ ഒക്കെയും

ഭഗവത്സ്വരൂപമാണെന്നു

മൂലം. ഇക്കണ്ടവിശ്വമതു മിത്രാദിദൈവകളുമെക്കന്നവഹ്നികളോ ടൊപ്പം ത്രിമൂർത്തികളും അഗ്രേവിരാഡപുരുഷ നിൻമൂലമക്ഷരമു മൊക്കൊത്തുരണമിഹ നാരായണായനമഃ.

അതും ഇക്കാരണപ്പെട്ട സകലലോകങ്ങളും ഇന്ദ്രൻ അഗ്നി യമൻ നിരൂതി വരണൻ വായു കർമ്മൻ രംശാനൻ ഇങ്ങിനെ അഷ്ടദിക് പാലകർ മുതലായി മുപ്പത്തിമുക്കാടീദൈവകളും ആദിത്യൻ ചന്ദ്രൻ യോഗാഗ്നികൾ അവ ഗാർഗ്ഗ്യസ്ത്വം ആഹവനീയം ദക്ഷിണാഗ്നി ഇവകളും ഇവരൊട്ടുകൂടി ബ്രഹ്മൻ വിഷ്ണു രുദ്രൻ ഇവരും അല്ലയോ വിരാഡപുരുഷ നിനക്കുംമൂലമായ ഓങ്കാരവും എന്റെ ഗ്യാനത്തിൽ വരണം വിരാഡപുരുഷനെനാൽ പതിനാലുലോകവും നിറഞ്ഞതായ ഒരു സ്വരൂപമാണു അത എങ്ങനെയാണാൽ

പാതാളലോകം തൃക്കാൽകൾ പുറവടി രസാതല
 ലോകം കണക്കാൻ മഹാതലലോകം മുട്ടിന്നുതാ
 ഷെ തലാതലവും മുട്ടുസുതലലോകവും തുട വിതല
 ലോകവും അതലലോകവും ചന്തി ഭൂലോകം
 പൊക്കിൾ ഭൂവല്ലോകം മാവിടം സ്വർഗ്ഗലോകം
 കഴുത്തു മഹല്ലോകം മുഖം ജനലോകം നെററിത
 പൊലോകം തല സത്യലോകം ഭഗവാന്റെ ഉ
 ച്ചി വെദങ്ങൾ തലമുടി മേഖങ്ങൾ പുരിയങ്ങൾ
 ബ്രഹ്മാവിന്റെസ്ഥാനം കണ്ണരൊമങ്ങൾ പകലും
 രാത്രിയും കണ്ണു ആദിത്യൻ കണ്ണൊട്ടും ലോകങ്ങ
 ളുടെ സൃഷ്ടി കാതുകൾ ദിക്കുകൾ മൂന്നു അശ്വനി
 ദൈവകൾ മെൽ ഉത്ത ആഗ്രഹം ചുണ്ടു ലജ്ജ പ
 ല്ലകൾ നക്ഷത്രങ്ങൾ ദിഷ്ടം യമൻ പുംചിരി മാ
 യയുടെവിളയാട്ടു ശ്വാസം കാറ്റു നാക്കു വെള്ളം
 വാക്കുകൾ പക്ഷികൾ വായ സിദ്ധവിദ്യാധനാർ
 മുതലായവർ മുഖം അഗ്നി കൈകൾ ദൈവകൾ
 ക്കു അധിപന്മാരായ ഇന്ദ്രാദികൾ മുഖ ധർമ്മം പൃ
 ഷ്ഠം അധർമ്മനസ്സു ചന്ദ്രൻ ഹൃദയം സത്യാഭിമ
 ണങ്ങൾ വയറു സമുദ്രം വസൂര രണ്ടുസന്ധികളും
 പ്രജാപതി ബ്രഹ്മാവു വൃഷണങ്ങൾ മിത്രൻ പിൻ
 ചന്തി മൃഗകൂട്ടങ്ങൾ കാൽനഖങ്ങൾ ആന കുതി
 ര ഭട്ടകം മുതലായത നടപ്പുകാലം മുഖം ബ്രാഹ്മ
 ണൻ കൈയ്യ ക്ഷത്രിയൻ തുട വൈശ്യൻ കാൽ
 ശ്രാമൻ വീര്യം ക്രിയാദികൾ എല്ലുകൾ മലകൾ
 നാഡികൾ നദികൾ രൊമങ്ങൾ മരങ്ങൾജ്ഞി
 നെയുള്ള വിരാഡ്പുരുഷന്റെ ധ്യാനം മുൻവിവരി
 ച്ച ഇന്ദ്രാദികൾ മുതലായവകളാകയാൽ സകല
 വും രംശപരമയമെന്നു എന്റെ മനസ്സിൽതൊന്നു

വാനായി നാരായണനെന്നനമസ്കരിക്കുന്നു. ൧൯
അജ്ഞാനനിയന്ത്രികഭഗവന്നാമങ്ങൾ
ഉച്ചരിക്കണമെന്നു

മൂലം. ഞവന്നമൊഹമകലൈപ്പാവതിനുപു
ന രീവണ്ണമുജ്ജാതപ ദേശങ്ങളിലുലകിൽജീവ
നുകൃഷ്ണഹരിഗാവിന്ദരാമതിരു നാമങ്ങളെക്കുന്നാ
ഴികെ നാരായണായനമഃ.

അത്ഥം. മനുഷ്യക്കു മായാസംബന്ധമായമൊ
ഹം പുത്രമിത്രകളത്രദികൾ ധനധാന്യാദികൾ
ഗൃഹങ്ങൾ പശുക്കൾ ഇവകളിലാകുന്നു ഞാനെ
ന്നും എന്റെതെന്നും ഉള്ള മഹാമൊഹംവലിച്ചി
രിക്കുന്നു അങ്ങനെയുള്ളമൊഹം തീരണമെങ്കിൽ
അതിന്നു വലുതായ ഒരു ഉപദേശംഉണ്ടു അതുഎ
ന്തെന്നാൽ കൃഷ്ണഹര രാമനാരായണ എന്നിങ്ങ
നെയുള്ള ഭഗവാന്റെ തിരുനാമങ്ങളെ എപ്പഴം
ജപിക്കണം എന്നാൽ ഭഗവന്നാമ സങ്കീർത്തനം
കൊണ്ടല്ലാതെ സംസാരമൊഹം തീരുവാൻ വെ
റെ ഉപദേശമില്ല അതിനാൽ എപ്പഴംഭഗവന്നാ
മസങ്കീർത്തനംചെയ്താൻ ഇടർച്ചത്തക്കൊന്നാരായ
ണ അതിന്നായിത്താൻ വന്ദിക്കുന്നത്. ൧൭

മദമാൽസത്യാദികൾ ഉള്ളവരെ

ഗതിവരുന്നതല്ലെന്നു

മൂലം. ഉള്ളിൽകനത്തമദമാൽസത്യമെന്നിവ
കളുള്ളാരുകാലമുട നെന്താകിലുംമനസിചൊല്ല
ുന്നതാരുതിരു നാമങ്ങളെന്നവനു നല്ലുഗതിക്കുചഴി
നാരായണായനമഃ.

അത്ഥം. തന്റെഉള്ളിൽ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന
മദം മാത്സര്യം ഡംഭം അഹങ്കാരം കാമം കൊ

ധം മൊഹം ഇവർകൾ ഉള്ളകാലംവരെ മദ്ധ്യേണ
എന്നെങ്കിലും ഗതിവരുന്നതല്ല. എന്നാൽ ത
നിക്കുനല്ല ഗതിവരണമെങ്കിൽ ഭഗവന്നാമസം
കീർത്തനംകൊണ്ടല്ലാതെ വെറെയൊതൊരുവഴിയും
ഇല്ലാ അതിനാൽ മനസ്സിലുള്ള മദമാസയ്യാദിക
ഉള്ളതെന്തു തിരുനാമങ്ങൾ ചൊൽവാൻ സംഗ
തിവരത്തണെ നാരായണ അതിനായി ഞാൻ
മസ്കരിക്കുന്നു.

ഭഗവന്നാമൊച്ചാരണത്തിന്നു നാമകുന്നല്ലാതെ
വെറെഒന്നും ആവശ്യമില്ലെന്നു

മൂലം. ഉഴരിന്നുവെണ്ടചിലഭാരങ്ങൾവെണ്ട
തിന്നും നീരിന്നുവെണ്ടനിജ ഭാരങ്ങൾവെണ്ടതിന്നും
നാരായണാച്യത ഹരൈനുന്നതിന്നൊരുവർ നാ
വൊന്നുവെണ്ടഹരി നാരായണായനമഃ.

അർത്ഥം. ഉഴർഎന്നതു ഒരുദിക്കുണ്ടല്ലാ ഒരു
സ്ഥലംഅല്ലാ ഒരുവീടുണ്ടല്ലാ ഒരുസ്ഥാനം ചിലഭാ
രങ്ങൾ എന്നത ചില സാമാനങ്ങൾഅല്ലാ ചില
കൊപ്പകൾ നീർഎന്നതു ഗംഗാദീകളായ 'പുണ്യ
തീർത്ഥങ്ങൾ ഭാരങ്ങൾ പുത്രമിത്രകളത്രാദികൾ ഇ
വകൾഒന്നും ആവശ്യമില്ലാ ഭഗവന്നാമസങ്കീർത്ത
നത്തിന്നു തന്റെനാവു ഒന്നുമാത്രംമതി അതിനാ
ൽ നാരായണ അച്യുതാഹരെ രാമഗൊവിന്ദ എ
ന്ന എല്ലാപ്പഴം നാമസംകീർത്തനം ചെയ്യാൻ ഇട
വരത്തണെ നാരായണ അതിനായി നമസ്കരി
ക്കുന്നു.

ഇന്നാകെ ഭഗവന്നാമം ജപിക്കാവു എന്നില്ലെന്നു

മൂലം. ീതുവായപെണ്ണിനുമിരപ്പനും ദാഹക
നും തപിതന്നമഗ്നിയജനംചെയ്യഭൂസുരനും ഹരി

നാമകീർത്തനമി തൊരുനാളു മാർക്കമിതരുതാത്ത
തല്ല ഹരിനാരായണായനമഃ.

അർത്ഥം. പെണ്ണുങ്ങളുടെ തീണ്ടാരിബ്രഹ്മത്തി
ന്നു ഭോഷമകുന്നു. എങ്ങനെയെന്നാൽ ദൈവെ
ന്ദ്രൻ വൃത്രാസുരനെക്കൊന്നപ്പൊൾ ബ്രഹ്മഹ
ത്തിവന്നു പിടിപെട്ടു ബുദ്ധസ്സനിയുടെ ഉപദേശ
ത്താൽ നാലായിപങ്കിട്ടു ഭരതാഗംസ്രീകളിൽ തീ
ണ്ടാരിയായും ഭരതാഗം വൃക്ഷളിൽ കറയായും ഭ
രതാഗം വെള്ളത്തിൽ പതയായും ഭരതാഗംഭൂമി
യിൽ ഉഷ്ണരവദേശമായും കൊടുത്തു ഉഷ്ണരവ
ദേശമെന്നതു ഓർസംബന്ധമായി പല്ലകിളിക്കാ
ത്ത പ്രദേശമാകുന്നു സ്രീകൾക്കു ഭരതാഗംകൊടു
ത്തപ്പൊൾ അവർ ഭരത വരംചൊരിച്ചു അതവ
സവികുന്നുവരെ പുരുഷസംഖോഗം വെണമെ
ന്നു. ഇന്ദ്രൻ അങ്ങനെയെന്നെയെന്നു വരംകൊ
ടുത്തു തീണ്ടാരിയുമാ ഗർഭമായാലത്തെ സംഗവും മ
ററുള്ളജന്തുക്കൾക്കു ഒന്നിന്നുമില്ലാ അങ്ങനെയുള്ള
തീണ്ടായിരുന്നപെണ്ണിനും തെണ്ടിനടുക്കുന്നവനും
പിതൃകർമ്മ ചെയ്യിട്ടുള്ളവനുംജാതിഭ്രഷ്ടനും അഗ്നി
ഹൊത്രംചെയ്തു ബ്രാഹ്മണനും മറ്റു ഏങ്ങനെയു
ള്ളവനുംഎപ്പഴം ഏതുസമയത്തും ഭഗവന്നാമസ
ങ്കീർത്തനംചെയ്യുന്നതിനു വിരൊധം ഇല്ലാ അതി
നാൽ ഭഗവന്നാമങ്ങളെ ഉച്ചരിപ്പാൻ സംഗതിവ
രുത്തണെ നാരായണ അതിന്നായി നമസ്കരിക്കു
ന്നു. ൨൦

ആരുപരിഹസിച്ഛാലും ഭഗവന്നാമത്തെ

ഉച്ചരിക്കണമെന്നു

മൂലം. ജ്ഞാതാഷണൈനമിലർ ഭാഷിക്കിലും

ചിലർകൾ രംപാപി എന്നു പറയുന്നാകിലും മനസി ആവൊന്നമുക്കു തിരിയായെന്നുറച്ചുതിരുനാമങ്ങൾ ചൊല്ലുഹരിനാരായണായനമഃ.

അർത്ഥം. ഇവനാരോ വിട്ടഭാഷണോ എന്നു ചിലർ പരിഹസിച്ചാലും ചിലപർ ഇവനാരോ പാപിയോ എന്നു പറഞ്ഞു പരിഹസിച്ചാലും അതൊക്കെയും ആവൊ എന്നോ പറയുന്നു എന്നു മനസ്സിൽ ഉറച്ച ഭഗവാന്റെ തിരുനാമങ്ങളെ ഉറക്കെജപിക്കണം ഭക്തന്മാരായുള്ളവർ നാമങ്ങളെ ഉറക്കെജപിക്കയും ചിലപ്പൊൾ ജഗന്നാഥം ഭഗവാനാമത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചല്ലോ എന്നു കരകയും ചിലപ്പൊൾ ഭഗവാനാമത്തെ ജപിക്കാൻ സംഗതിവന്നല്ലോ എന്നു രസിക്കയും ജപിക്കാത്തവർ നരകത്തിൽ പൊകുമല്ലോ എന്നു ദുഃഖിക്കയും ചിലപ്പൊൾ സന്തോഷം കൊണ്ടു കൂത്താടുകയും ചിലപ്പൊൾ മുളിപ്പാട്ടുപാടുകയും ചെയ്യുമെന്നു ഭഗവതത്തിൽ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിൽ വച്ചു ചിലർ പരിഹസിച്ചാലും എന്തു പറഞ്ഞാലും അതുകൊണ്ടൊരു ഭഗവാനാമത്തെ ഉച്ചരിപ്പാൻ സംഗതിവരുത്തണെന്നു നാരായണ അതിനായി ഞാൻ നമസ്കരിക്കുന്നു. ൨൧

ഭഗവാനാമജപത്തിന്നു പൊരുത്തങ്ങൾ

ആവശ്യമില്ലെന്നു

മൂലം. അസ്താദി ചത്തൊരു പൊരുത്തം നിനക്കില്ലമിതകിതന്റെ നാലഗുണമതി നിങ്ങളവെണ്ട ദൃഢം ഒരു കൊടികൊടി വക തിരുനാമമുള്ളവയിൽ അരുതാത്തതില്ല ഹരി നാരായണായനമഃ.

അർത്ഥം. അസ്താദി എന്നു കാണുന്നത അബ

ലം അയ്യോദി എന്നാകുന്നു അത സിദ്ധാഭികെട
 ഘൃത്തിൽ ഒരു ഭാഗമാകുന്നു. എങ്ങിനെയെന്നാ
 ൽ നെടുകയും കീഴമെലായും അയ്യഞ്ച വരവര
 ക്കമ്പൊൾ പതിനാറുകൊപ്പമാകും അതിനെ ന
 ന്നാലായി ഭാഗിക്ക അതിൽ മുന്തിലത്തൊന്നാല
 സിദ്ധൻ അല്ലാണിന്ദ്രകുമാരം പിന്നത്തൊന്നാല സെ
 വക അല്ലാ സാധ്യൻ താഴത്തതിൽ മുന്തില
 തൊന്നാല സ്വസിദ്ധൻ അല്ലാപൊഷകം പിന്ന
 തൊന്നാല അരി അല്ലാ പൊതകം ഇങ്ങനെയുള്ള
 പതിനാറു വണ്ഡങ്ങളിലും വിധിപൊലെ അമ്പ
 തൊന്നാലകൾക്കുതെ അടക്കണം ഇതിൽപൊത
 തം നൊക്കെണ്ടത തന്റെപെരിന്റെ ആദ്യക്ഷ
 രം മുൻവിവരിച്ച ഏതു നാലുവണ്ഡങ്ങളിൽ ഒന്നി
 വരുന്നവൊ ആ നാലുവണ്ഡം തൊട്ടു സിദ്ധൻ
 സാധ്യൻ സ്വസിദ്ധൻ അരി എന്ന എണ്ണുന്നമന്ത്ര
 ത്തിന്റെ ആദ്യക്ഷരം നന്നാലുവണ്ഡങ്ങളിൽ
 ഏതിലാണ വരുന്നതെന്ന നൊക്കണം അതസി
 ധ്വനിലൊ സാധ്യനിലൊ വന്നാൽ മദ്ധ്യം സ്വ
 സിദ്ധനിലായാൽ ഉത്തമം അരിയിലായാൽ അ
 ധമം എന്നാൽ ഭാരം നാലുവണ്ഡത്തിലുംസി
 ധ്വൻ സാധ്യൻ സ്വസിദ്ധൻ അരി എന്നുംകൂടി
 എണ്ണിനൊക്കി പൊതത്തം അരിയണം കൊപ്പം
 വരച്ച കാണിക്കുന്നു ഇതിൽ നാലുഭാഗകളിയയും
 അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

സിദ്ധൻ. ബന്ധുകം. സാധ്യൻ. സേവകം

അ ക ഥ ഹ	ഉ ണ പ	ആ വ ഭ ഉ	ഊ ച ഫ
ഭ ഡ വ	ബ സ്വ മ	കൃ ഡ ശ	ഞ ണ യ
ഘ ഫ ന	ജ ജ ഭ	ഇ ഡ ഗ ണ	ഈ മ ബ
അ ത സ	ഐ ാ ല	അം ണ ഷ	ഏ ട ര

അരി. ഘാതകം. സ്വസിദ്ധൻ. ചൊഷകം.

നാമ പ്രധാനങ്ങൾ.

ആട്ടിഞ്ഞെ ഖണ്ഡംമുടങ്ങി അപേതിമുതൽ എഴുതുക. അതിൽ ഏതു നാമവിഭജനം തന്നെ പെരി നെൻ ആട്ടുക്കുരം പൂക്കൻ എന്നും ഏതുനാമത്തിൽ മന്ത്രത്തിന്നെൻ ആട്ടുക്കുരംവന്നു എന്നും നന്നാക്കി ഒട്ടേ തിടയ്ക്കുമെത്തിന്നു പൊരുത്തം നന്നാക്കണം നാമം ചെപ്പുയുണ്ടെങ്കിൽ ആ മന്ത്രം സിദ്ധിക്കും ഖണ്ഡങ്ങളിൽ പെവരപ്പു അർക്കരം അടപ്പു കാണിക്കുന്നു.

അതു അപേതി	ഇ കാണി	പ്രാ മു കാ ന്തുക	ജ്ഞാ ന പ്രാ ണി	ആ ഹി മകയിരം	ഏ തി തി തി	ക ക പ്രാ ണി	അ പ്രാ ണി	അ പ്രാ ണി
ഖ ഗ കം	പ്രാ പ്രാ	പ്രാ പ്രാ	പ്രാ പ്രാ	പ്രാ പ്രാ	പ്രാ പ്രാ	പ്രാ പ്രാ	പ്രാ പ്രാ	പ്രാ പ്രാ
ല ഗ മു	പ്രാ പ്രാ	പ്രാ പ്രാ	പ്രാ പ്രാ	പ്രാ പ്രാ	പ്രാ പ്രാ	പ്രാ പ്രാ	പ്രാ പ്രാ	പ്രാ പ്രാ

രാശിപ്പൊരുത്തം

തന്റെപെരിന്റെ ആദ്യക്ഷരം ഏതുരാശിയിലോ മന്ത്രത്തിന്റെ ആദ്യക്ഷരം ഏതുരാശിയിലോ വരുന്നതെന്നുനോക്കി ജ്യോതിഷകൃമത്തിൽരാശിതമ്മിൽ പൊരുത്തമുണ്ടോ എന്നു നോക്കണം. ചതുംവരച്ചുകാണിക്കുന്നു.

യ ര ല വ	അ ആ ഇ െം	ഉ ഉ ഈ	ഈ ണ ഒ
പ ഫ ണ ഭ മ	(ഒറ്റ) ലഗ്നംധനം ഭൗമബന്ധുപുത്രശതകുളികാഃ മരണധർമ്മകമ്മായ വൃധാ നിസ്സൃതൃമാകൃമം		എ ഐ
തഥഭധന			ഒ ഔ
ടഡഡ ണ	ച ചര ജ ധ ണ	ക വ ഗ ഘ ണ	അം അഃ ശ ഷ സ ഹ ള ക്ക

ഭൂതപ്പൊരുത്തം

അ ഇ ഉ എ ഒ

ജ്യോതിഷ അപ്പു തെജസ് വായു ആകാശം
ഘോരവിവരിച്ച അഞ്ചക്ഷരങ്ങളിൽ സകലപെരുക

ഉം ഒതുങ്ങുന്നു ദുഷ്ടാന്തം അ അച്ചുതൻരാമൻ ഇ ചിദംബരൻ വിശ്വനാഥൻ ഉ കമാരൻ സുബ്രഹ്മണ്യൻ എ കൈരളൻ പെരുമാൻ ഒ ഗോവിന്ദൻ രൊചനൻ ഇങ്ങനെപെരിന്റെ ആദി അ ഇ ഉ എകംരംഅഞ്ചക്ഷരത്തിൽ ഏതാണന്നും മന്ത്രത്തിന്റെ ആദി െരം അഞ്ചിൽ ഏതിലാണ വരുന്നതെന്നും നൊക്കണം തന്റെനാൾ പൃഥ്വിയിയോ അപ്പൊ തെജസ്സോ വായുവോ ആകാശമോ എന്നും മന്ത്രത്തിന്റെ ആദ്യക്ഷരം ഇതിൽ ഏതിലാണ വരുന്നതെന്നും നൊക്കി ബന്ധുശത്രു അറിഞ്ഞു ചെയ്ക്കണം പൃഥ്വിയിക്കും അഗ്നിക്കും ജലം ശത്രു ജലത്തിന്നു വായുശത്രു അഗ്നിക്കും ആകാശത്തിന്നും ഖായുബന്ധു പൃഥ്വിയിക്കു അപ്പുശത്രു അപ്പിനു ആകാശംബന്ധു.

ജ്ഞാതീണീഭാവപ്പെടുത്താം

തന്റെപെരിന്റെ ആദ്യക്ഷരം തുടങ്ങി മന്ത്രത്തിന്റെ ആദ്യക്ഷരംവരെ എണ്ണിനൊക്കീട്ടുണ്ടാകുന്ന സംഖ്യയെ മൂന്നിൽപെരുക്കി ഏഴിൽഹരിച്ച ശേഷംവരുന്ന സംഖ്യയും മന്ത്രത്തിന്റെ ആദ്യക്ഷരംതുടങ്ങി പെരിന്റെ ആദ്യക്ഷരംവരെ എണ്ണി അത ഏഴിൽപെരുക്കി മൂന്നിൽഹരിച്ച ശിഷ്ടംവരുന്ന സംഖ്യയും നൊക്കിയാൽ മുൻപിവരിച്ച ശിഷ്ടംസംഖ്യ അധികമായിവന്നാൽ ആമന്ത്രത്തിന്നു താൻകടം വീട്ടേണ്ടവെന്നും മുൻപറഞ്ഞ സംഖ്യയെക്കാൾ പിൻപറഞ്ഞസംഖ്യ അധികമായിവന്നാൽ ആമന്ത്രംതനിക്കു കടംവീട്ടേണ്ടതെന്നും അറിയണം താൻകടംവീട്ടേണ്ടതായി വന്നാൽ ആമന്ത്രംതനിക്കു ഫലിക്കുന്നതല്ലാ ത

നിക്കു ആമത്രം കടംവീടുത്തതായിരുന്നാൽ ആ മത്രംതന്നെക്കു എടുപ്പത്തിൽ സിദ്ധിക്കും.

ഇങ്ങനെ പ്രപഞ്ചസാരത്തിൽ കല്പിച്ചിട്ടുള്ള അഞ്ചുവിധപാഠത്തങ്ങളിൽ ഒന്നെങ്കിലും ഭഗവന്നാമജപത്തിന്നു ആവശ്യമില്ലാ നിശ്ചയംതന്നെ എന്നാൽ ഭഗവാൻ ഇത്രയെന്നാമം ഉള്ളു എന്നു ഭരതീപുവും ഇല്ലാ എത്രയെന്നാകാടിക്കാടി തിരുനാമങ്ങൾ ഉള്ളതിൽ ഏതൊ ഭരതീയനാമത്തെ ജപിച്ചാലും ഗതിഭവിക്കുന്നതാണ് അങ്ങനെയുള്ള ഭഗവന്നാമത്തെ ജപിച്ചാൻ സംഗതിവർത്തനത്തെ നാരായണ അതിന്നായി നമസ്കരിക്കുന്നു. ൨൨

ഭക്തിയൊടു കൂടി നാമജപം ചെയ്യണമെന്നു

മൂലം. തെക്കാലാടി മുതലായിട്ടു ഞാനുമിഹ കൈകൂപ്പി വീണ്ടെടുക്കുന്നുനാഥനൊടു ഏകാന്തഭക്തി അകമവനുദിപ്പതിനു വൈകുന്നതെന്തു ഹരിനാരായണായനമഃ.

അർത്ഥം. തെക്കാരം ചന്ദ്രനാകുന്നു ചന്ദ്രൻ ആദിത്യൻ ഇന്ദ്രൻ മുതലായ എല്ലാത്തിന്നു രംഗപരമായെന്നു വിചാരിച്ചു കൈരണ്ടും തലയിടന്തൽ വച്ചുവീണ്ടു സാക്ഷാഗമമാവേണമെന്നു നമസ്കരിച്ചിട്ടു നാഥനായ രംഗപരനൊടു വളരെ ഇരക്കുന്നു എന്തിന്നെന്നുവെച്ചാൽ ഏകാന്തമായ ഭക്തി ഉണ്ടാകുന്നതിന്നുപാങ്ങി എന്നാൽ ഭക്തിരണ്ടുവിധം പ്രാകൃതഭക്തിഎന്നും ഏകാന്തഭക്തിയെന്നും പ്രാകൃതഭക്തിയെന്നതു കർമ്മത്തിലുള്ളഭക്തിയാകുന്നു ഏകാന്തഭക്തി എന്നത സകലകർമ്മവും ഉപേക്ഷിച്ചു സകലവും രംഗപരമായെന്നു ഉറക്കുന്നതാണ്

അങ്ങനെയുള്ള ഏകാന്തഭക്തി ഇനിക്കു ഉദിച്ചാ
ൻ ചൊണ്ടി ഹരൈനാരായണ നിന്നെഞാൻ നമ
സ്കരിക്കുന്നു. ൨൩

സത്തുക്കളൊടു കൂടിയ ഭക്തി ഉണ്ടാകുന്നു

മൂലം. ഏകാന്തയോഗികളി ലാകാംകൂടുകൊ
ണ്ടുപര മെകാദൈവത്തെപ്പോഴി പൊകുന്നിതെന്ന
വും കാരകൻ പറഞ്ഞുപറഞ്ഞുണ്ടുപൊയവഴി പൊ
കുന്നപൊലെഹരി നാരായണായനമഃ.

അർത്ഥം. ഏകാന്തയോഗികൾ എന്നതു പുത്ര
മിത്രകുടുംബികളായ സകലപ്രപഞ്ചത്തെയും ഉ
പെക്ഷിച്ചും തന്നെപ്പൊലെയാണ സകലഭൂതങ്ങ
ളും എല്ലാം രംഗപരമായെന്നും എല്ലാഭൂതങ്ങളി
ലും ദൈവയുള്ളവരായും മദമാസ്യം ധാരാളം അകാ
രാതികളായ മാനാഭിമാനത്തെ തീരെ ഉപെക്ഷി
ച്ചവരായും എല്ലായിഴം ഭഗവൽപാദാരവിന്ദത്തെ
സെവിക്കുന്നവരായും ഇരിക്കുന്ന സനകാദിമഹാ
യോഗികളാകുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള മഹായോഗി
കളുടെ മാർഗ്ഗത്തെ അനുസരിച്ചു നടക്കണമെ
ന്നാണു എന്റെ ആഗ്രഹം അതിന്നു ഉപമ അര
യന്നുണ്ടു പാന്നുപൊകുന്ന വഴിയെ ഒരുകാക്ക
യും പറന്നുപൊകണമെന്നു ആഗ്രഹിക്കുന്നപൊ
ലെ എന്റെ മനസ്സും പ്രവൃത്തിക്കുന്നതാകകൊ
ണ്ടു സകലത്തെയും ഉപെക്ഷിച്ചു പരമഹംസഗതി
യെ പ്രാപിക്കുന്നതിന്നു സംഗതിവരുത്തണെന്നു നാ
രായണാ അതിനായിനിന്നെ ഞാൻ നമസ്കരിക്ക
ന്നു. ൨൪

തൊണ്ണറാറു തത്വത്തിനുള്ളിലാണ്
ഭഗവാൻറസ്ഥിതി എന്നു

മൂലം. അയ്യഞ്ചുഞ്ചമുടനയ്യാമെടുമുടൻ ഒഴു
പ്പുണ്ണമെടുമുടനെൻമൂന്നുമെഴുമഥ ചെപ്പൊടൊര
ഞ്ചുമപിരണ്ടൊന്നുതത്വമതിൽ മെവുന്നനാഥഹരി
നാരായണായനമഃ.

അതും. ഐയ്യഞ്ചു ഇരുപത്തഞ്ചു ആ തത്വ
ങ്ങൾ ഏതല്ലാമെന്നാൽ പൃഥിവീ അപ്പു തെക്കു
സ്സു വായു ആകാശം അഞ്ചു ചക്രം ശ്രോത്രജി
ഹ്വാ ഫ്രാണ തപക് അഞ്ചു രൂപ രസ ഗന്ധ സ്പ
ർശ്ശബ്ദം അഞ്ചു വാക് പാദ പാണിപായു ഉപ
സ്ഥം അഞ്ചു ലാണൻ അപാനൻ സമാനൻ ഉ
ദാനൻ പ്യാനൻ അഞ്ചു ഇങ്ങിനെ ഇരുപത്തഞ്ചു
തത്വങ്ങൾ പിന്നത്തെ അഞ്ചു നാഗൻ കൂർമ്മൻ കൃ
കലൻ ദൈവദത്തൻ ധനജായൻ അഞ്ചു പിന്ന
ത്തെ അഞ്ചു വമനം ദാനം ഗമനം വിസദ്ഗ്ം ആ
നന്ദം അഞ്ചു ആറു മൂലാധാരം സ്വാധിഷ്ഠാനം
അനാഹതം ആജ്ഞാ വിശുദ്ധി ലംബികാ ആറു
പിന്നെ എട്ടു കാമം ക്രോധം ലോഭം മോഹം മ
ദം മാത്സര്യം ഡംഭം അഹങ്കാരം എട്ടു പിന്ന
ത്തെ എട്ടു മനസ്സു ബുദ്ധി ചിത്തം അഹങ്കാരം
ചലനം ഭാവനം കമ്പനം കഞ്ചനം എട്ടു എൺ
മൂന്നു ഇരുപത്തിനാലു അവ ഇളാ ചിംഗളാ സു
ഷുപ്താ മൂന്നു സൂര്യമണ്ഡലം സോമമണ്ഡലം വഹ്നി
മണ്ഡലം മൂന്നു വാതം പിത്തം കഫം മൂന്നു പ
ത്രേഷണ വിത്തേഷണ ദാരേഷണ മൂന്നു സ
ത്വം രജസ്സു തമസ്സു മൂന്നു ജാഗ്രാൽ സ്വപ്നസുഷുപ്തി
മൂന്നു ആദ്ധ്യാത്മികം ആധിഭൗതികം ആധി

ദൈവികം മൂന്നു സ്വഭാവം സൂക്ഷ്മം കാരണം മൂന്നു ഇങ്ങനെ ഇരപത്തിനാലു പിന്നത്തൊട്ടു രസം രക്തം മാംസം മെടസ്സ മജ്ജ അസ്തി ശുക്ലം ഏഴു പിന്നത്തൊട്ടു അന്നമയം മന്ദാമയം പ്രാണമയം വിജ്ഞാനമയം ആനന്ദമയം അഞ്ചു രണ്ടും ഒന്നും മൂന്നും അത്ര ബ്രഹ്മൻ വിദ്യുൽ രശ്മി മൂന്നു ഇങ്ങനെ തൊണ്ണൂറ്റാറു തത്വത്തിനുള്ളിലാണു രംഗപരന്റെ സ്ഥിതി എന്നു എന്റെ മനസ്സിൽ ഉറപ്പാൻവെണ്ടി നാരായണാനിന്നെ നമസ്കരിക്കുന്നു. ൨൭

ഭഗവൽഗീതാദികളെക്കൊണ്ടും

ഭഗവൽസ്ഥിതി അറിവാൻപാടില്ലെന്നു

മൂലം. ഭാഗ്യനഗീതകളിൽതെല്ലാമിതെന്നുപൊരുളെതെന്നു കാണുന്നപൊരാ മനോബാലവുമെതെങ്കിലുംകിമപി കാരുണ്യമിന്നുതവ സാധിക്കവെണ്ടുചരിനാരായണായനമഃ.

അർത്ഥം ഗീതകൾ പലപ്രകാരത്തിലുണ്ടു അത ഭഗവൽഗീതാ രാദഗീതാ ബ്രഹ്മഗീതാ കമാരഗീതാ സനൽക്കമാരഗീതാ ഗോപികാഗീതാ വെണഗീതാ ഭൂമരഗീതാ ശ്രുതിഗീതാ ശങ്കരഗീതാ മുതലായി വളരെ ഗീതകൾഉണ്ടു രംഗ ഗീതകളിൽ വിവരിക്കുന്നതായ പൊരുൾ ഇന്നതെന്നു നിശ്ചയിക്കുന്നതിന്നു ഇനിക്കു ബുദ്ധിബലംപൊരാ ഏതുവിധമായാലും ഭഗവൽക്കാരണ്ണു ലഭിക്കുണ്ടുത എത്രയും ആവശ്യമാണു അതിനാൽ എത്രഗീത അഭ്യസിച്ചാലും ഏതെല്ലാംഗ്രന്ഥങ്ങൾനോക്കിയാലും ഭക്തിയുണ്ടെങ്കിലെ ഭഗവൽകൃപ ലഭിക്കുകയുള്ളു അങ്ങിനെയുള്ള നിന്റെകൃപ എങ്കൽ

ദിക്കുണ നാരായണ അതിനായി നിന്നെത്താൻ നമസ്കരിക്കുന്നു. ൨൩

മൊഹമൊഹം ഉണ്ടാകാതെ ഇരിക്കട്ടെ
ആവശ്യമെന്നു

മൂലം. ഔദ്യോഗികത്തിൽ മരകത്തിനാതാ
നുമിതി വീതെകദാപിസുഖ മില്ലെന്നുതല്ലിച്ച
ചെത്താവിമൊഹിനി മയക്കായ്ക്കായതവ ദെ
ഹൊഹമെന്നിവയിൽ നാരായണനായനമു.

അതും ഔദ്യോഗികം അന്തിമം അതിന്റെ
കാഴ്ചകളെ നിറഞ്ഞു തിങ്ങിക്കിടക്കുന്നതായ പഴ
ക്കം ഇതിലധികം ഒരു സുഖമില്ലെന്നു വിചാ
രിക്കുന്നതുപോലെ പുതുമിതുകളത്രാദികൾ ധന
ധാന്യാദികൾ ഗ്രഹം പശുക്കൾ മാനാദിമാനങ്ങ
ൾ ഇതാണു അധികംസുഖമെന്നു സമലജനമൊ
ഹിനിയായ നിന്റെമൊഹമായാ ഏതെന്നൊന്നി
ക്കാതെയിരിക്കണം. ദുഃഖകരമായ സംസാരബ
ന്ധംവീണ്ടുവാറും ഭഗവന്മാരാത്മ്യങ്ങളെ കഥി
ച്ചാറുവെണ്ടി മൊഹമായാണെന്നു ബന്ധിക്കാതെ
ഇരിക്കുണ നാരായണ അതിനായി നിന്നെ
ത്താൻ നമസ്കരിക്കുന്നു. ൨൪

മൊഹത്തിൽ അകപ്പെടാതെ

ഭഗവാനെ സെവിക്കണമെന്നു

മൂലം. അഭോജസംഭവം മന്യാട്ടനീന്തി
ബത വന്മാഹവാരിധിയിലെന്നെത്താത്തമ
വൻപെടിപാരമവ നൻപാടൊയ്ക്കുതിനു മുൻപെ
ത്തൊഴാമികൾ നാരായണനായനമു.

അതും. ഭഗവാന്റെ നാഭീമലത്തിൽ നി
ന്നുണ്ടായ ബ്രഹ്മവും വലുതായ മൊഹമൊഹസമ

ദൃത്തിൽ കിടന്നു ഉഴന്നു നീന്തി ഇന്നെടമെന്നു അറിയാതെയും വളരെ ഭയത്തോടും മങ്ങിയും പൊങ്ങിയും വലയുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ള മഹാമോഹം എന്നെവന്നു പിടികൂടുന്നതിന്നുമുമ്പ നിന്റെ പാദാർവിന്ദങ്ങളെ തൊഴാറാക്കണെ നന്ദായണ അതിന്നായി നിന്നെ ഞാൻ നമസ്കരിക്കുൻ. മുമ്പ

അജാമിളനയമപാരത്തിൽനിന്ന വിട്ടുവിട്ടു
വിണ്ണുപാഷ്ട്രമാരെ വന്ദിക്കുന്നു എന്ന

മൂലം. അപ്പാരവും വടിയുമാക്കിത്താണ്ട അമിളനെ മൂപ്പാട്ടെചെന്നുകയറിപ്പട്ടർ ചിങ്കരരെ പിൻപാട്ടെചെന്നു തട്ടത്തൊരുനാൽവായു മ്പ്പൊഴെങ്ങനെ മിഹരിനാരായണായനമഃ.

അർത്ഥം. അജാമിളൻ എന്നൊരു ബ്രാഹ്മണൻ കന്യാകുമാരിയെന്ന ക്ഷത്രത്തിന്നു സമീപത്തു വൃദ്ധന്മാരായ തന്നെന്മാരൊന്നിത്താക്കന്മാരെ ശിശുക്കളായി ചൊല്ലാഭ്യാസം ചെയ്തു ചാത്തുവരുമ്പൊൾ ഭരദിപസം വനത്തിൽ ചമതകാണ്ടുവരാനായിപ്പൊയസമയം അവിടെ രൂപവതിയായി സുരാപാനിയായി വൃദ്ധിചാരിയായ ഒരു ശ്രീദ്രവ്യീയക്കണ്ടു അവളിൽമൊഹിച്ചു മാതാപിതാക്കന്മാരെയും ഉപേക്ഷിച്ചു അവളാടുകൂടിചെന്നു സുഖമായി കീഴിച്ചുവസിച്ചു. അവളിൽ പത്തുപുത്രന്മാരും ഉണ്ടായി. അതിൽ ഒട്ടക്കത്ത മകന്നു നന്ദായണൻ എന്നു പെരിട്ടു. ആ അജാമിളൻ എന്നുതെട്ടുവയസ്സിൽ പാദവും വടിയുമായി മൂന്നു യമഭൂതന്മാരെക്കണ്ടു വളരെഭയപ്പെട്ടു അയ്യോ ഇവർകളെ കണ്ടാൽ നന്ദായണൻ പെടിക്കുമല്ലോ എന്നു ഉറക്കെ നന്ദായണ എന്നുവിളിച്ചു

യമദൂതർ അജാമിളനെ പാശം ഇട്ടു കെട്ടിവെച്ചു. നാരായണ എന്നു വിളിച്ചതുകെട്ടു കിരീടകുണ്ഡലധാരികളായി ശംഖചക്രഗദാധാരികളായി വളരെമനോഹരന്മാരെന്നു നാലുപേർ സുനന്ദൻ നന്ദൻ മുതലായ വിഷ്ണുദൂതന്മാർ വന്നു അജാമിളനെ കെട്ടഴിച്ചുവിട്ടു അവർ യമദൂതന്മാരെട്ട ഭഗവന്നാമവൈഭവത്തെ ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നെ ആ അജാമിളൻ ഭഗവന്നാമവൈഭവം അറിഞ്ഞു ഗംഗാതീരത്തുചെന്നു തപസ്സുചെയ്തു വൈകുണ്ഠത്തെപ്പോയിച്ചു. നാമസങ്കീർത്തനം ചെയ്യുന്നതതു വിഷ്ണുപാഷ്ടകന്മാർ കൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കും അങ്ങിനെ അജാമിളനെ യമപാശത്തിൽനിന്നു മുക്തിപ്പെടുത്തുവരായ ആ വിഷ്ണുപാഷ്ടകന്മാർ നാലുപേരും ഞാൻ നമസ്കരിക്കുന്നു. ൨൯

ഭഗവദ്ഗീതയും

ഇന്നവണ്ണമെന്നറിയാൻ പാടില്ലെന്നു

മുഖം. കഷ്ടംഭവാനെയൊരു പാണ്ഡ്യൻഭരി
 ഉഭവഗന്ധ്യനനീബതരപിപ്പിച്ചതെന്തിനിഹ ന
 ക്രൈണകാൽക്കഥ കിപ്പിച്ചതെന്തിനതുമൊക്കാ
 വതലു ഹരിനാരായണായനമഃ.

അതും. മുഖിൽ പാണ്ഡിതശ്രേണി ഇന്ദ്രിയ
മുൻ എന്ന മഹാരാജാവ് വളരെക്കാലമായി ദുഷ്
ഭരണിയോടുകൂടി കണ്ണടച്ച ഭഗവദ്യുഗം ചെയ്തി
രിക്കുമ്പോൾ അഗസ്ത്യമഹർഷി ശിഷ്യക്കളോടും കൂ
ടി അവിടെ എഴുന്നെള്ളി അപ്പോൾ രം വിവ
രം രാജാവു അറിയാതെ ധ്യാനത്തിൽ ഇരിക്ക
ുമ്പോൾ എന്ന ബഹുമാനിക്കാതെ മത്തനായി
ജന്മനാശകാണ്ടു മദയാനയായിപ്പോകുമെന്നു ശ

പിച്ചു. അത എന്തിനെന്നുവെച്ചാൽ രാജാവു ദ്രവ്യമേത്തിൽനിന്നും ഒഴിഞ്ഞു ഏകാന്തഭക്തിയൊടുകൂടി കഠിനമായി ഞംശരനെ സെവിപ്പാനും ബ്രാഹ്മണരുടെവലിപ്പംഇത്രഎന്നു കാണിപ്പാനും വെണ്ടിയാണ അഗസ്ത്യനെക്കൊണ്ടു ശപിപ്പിച്ചതു. ആ ശാപത്താൽ രാജാവു ആനയായിഭവിച്ചു വളരെ പിടി ആനകളോടുകൂടി ക്ഷീരാബ്ധിക്കരയിൽ തൃകൂടം എന്ന പർവതത്തിന്റെ സമീപത്തുള്ള മാനസസരസ്സിൽ വെള്ളംകുടിപ്പാനും കളിപ്പാനുമായി ഇറങ്ങിയപ്പോൾ അവിടെദൈവലൻ എന്ന മഹഷിയുടെ ശാപംകൊണ്ടു മതലയായി കിടക്കുന്ന ഹൃഹ എന്ന ഗന്ധവൻ ആനയുടെകാക്കൽ പിടിച്ചുവലിച്ചു ഇങ്ങനെ ആയിരം സംവത്സരം തമ്മിൽ വലിക്കുന്നസമയം ആനനന്നെ ക്ഷീണിച്ചു ദുഃഖിച്ചു മുമ്പിൽ ഞംശരഭ്യാനം ചെയ്തമാമാത്മ്യംകൊണ്ടു ജ്ഞാനം ഉണ്ടായി ഭഗവാനെ നിമുണനായിസ്തുതിച്ചു തന്റെറതുവിടെക്കൊണ്ടു താമരപ്പൂവുപറിച്ച് പൂജിച്ചു അപ്പോൾ ഭഗവാൻ ഗരുഡന്റെലെറി ചക്രായുധവും ധരിച്ചു പൃത്യക്ഷമായി ചക്രായുധംകൊണ്ടു മർദ്ദ്യയുടെ വായ അറുത്ത ആനയെ വിട്ടുവിട്ടു തന്റെസംരൂപ്യത്തെക്കൊടുത്തു മതലയെക്കൊണ്ടു കടിപ്പിച്ചതു എന്തിനെന്നുവെച്ചാൽ മുമ്പിൽദൈവലൻ എന്ന മഹഷി മാനസസരസ്സിന്റെ കരയിൽ തപസ്സുചെയ്തിരിക്കുമ്പോൾ പുറുവന്നുമുടി അപ്പോൾ ഹൃഹ എന്നഗന്ധവൻ സ്ത്രീകളോടുകൂടി ജലക്രിഡക്കായിവന്നു. പുററിന്റെമുകളിൽക്കയറി വെള്ളത്തിൽചാടിയപ്പോൾ വെള്ളംകൊണ്ടു പുററു

അലിഞ്ഞു മഹഷിയുടെതലയിൽ ചവുട്ടിയതുകൊണ്ടു ചൊച്ചുവത്താടുകൂടി മുതലയായി പൊകുന്നു ശപിച്ച ആ മുതലക്കു ശാപമൊക്കും വരുന്നതിന്നുവെണ്ടിയാണു മുതലയെക്കൊണ്ടു കടിപ്പിച്ചതു അതിനാൽ ഭക്തന്മാർക്കു ഗതികൊടുക്കുന്നതിൽ ഭഗവാൻറെമഹിമ ഇന്നവണ്ണമെന്നു അറിവാൻപാടില്ല ഗജേന്ദ്രൻ ഗതിവന്നപ്പൊലെ ഇനിക്കും ഗതിവരുന്നതിന്നുവെണ്ടിനാരായണ നിന്നെ നമസ്കരിക്കുന്നു.

൩൦

തന്നെസെവിക്കുന്നഭക്തന്മാർക്കുണ്ടാത്തതിൽ

മുക്കുകൊടുക്കുമെന്നു

മൂലം. വടാംഗനന്നധരണീശനു കാക്കൊരു മുഹൂർത്തന നീഗതികൊടുപ്പാനുമെന്തുവിധി ഭട്ടല്ല നിൻകളികളിപ്പൊലെതങ്ങളിൽ വിരുദ്ധങ്ങളായുളവു നാരായണായനമഃ.

അർത്ഥം. പാണ്ഡുരാജാവു ഇന്ദ്രദുഷ്ടനായ ഗജേന്ദ്രൻ ഏറിയകാലം സെവിച്ചതുകൊണ്ടാണല്ലോ ഗതികിട്ടിയതു അതിനാൽ വളരെക്കാലം സെവിച്ചുകിടലെ ഗതിലഭിക്കു എന്ന സംശയിക്കേണ്ടാ വടാംഗൻ എന്നമഹാരാജാവു ഒരുമുഹൂർത്തംകേറിയതോടെ ഏകാന്തമായ ഭക്തിയൊടുകൂടി സെവിച്ചപ്പൊൾ ഗതികൊടുക്കയുംചെയ്തു. അതിന്റെ വിധി എന്തെന്നാൽ ആ രാജാവു വളരെക്കാലം ശംഭരനെക്കുറിച്ചു ദ്രുതഭക്തിയൊടുകൂടി ജ്ഞാനരസത്തിൽ തപസ്സുചെയ്തിട്ടുണ്ടു. അതിനാലും ഇന്ദ്രിയനിഗ്രഹംചെയ്തു. എകാന്തമായി മനസ്സിനെഭഗവാങ്കൽ സമർപ്പിച്ചുതപസ്സുചെയ്തു ധ്യാനംചെയ്തുകൊണ്ടും ആകുന്നു. അതിനാൽ ഭ

ഗവാന്റെ ലീല ഇന്നവണ്ണമെന്നു ആക്ഷം നിശ്ചയിപ്പാൻ പാടില്ലാ. അങ്ങനെവചാംഗനു ഗതി കൊടുത്തപൊലെ വെഗത്തിൽ എനിക്കും ഗതിതരണെ നാരായണ അതിനായി ഞാൻ നമസ്കരിക്കുന്നു. ൩൧

രംഗപരഗതി ഇന്നവണ്ണമെന്നു നിശ്ചയിപ്പാൻ
പ്രയാസമെന്നു

മൂലം. ഗവിച്ചവന്നൊരുജരാസന്ധനൊടു യുദ്ധി ചെറുപ്പാട്ടനിറുപ്പതിനു പൊരാണിനക്കുബലം അറ്റാരിയെഴുക്കുന്നബാണംതൊടുത്തതു തളപ്പിപ്പതിന്നുമതി നാരായണായനമഃ.

അർത്ഥം. കംസന്റെ ഭായുമാരുടെ അച്ഛനായ ജരാസന്ധൻ എന്ന മഗധക്കുശത്തു രാജാവു ഇരുപത്തിമൂന്നു അക്ഷാഹിണി സൈന്യത്തൊടു കൂടി പതിനെഴു പ്രാവശ്യം യുദ്ധത്തിന്നുവന്നപ്പൊഴും ആ സൈന്യങ്ങളെ ഭയക്കയും നശിപ്പിച്ചു പതിനെട്ടാം പ്രാവശ്യം തൊറ്റതായി ഭാവിച്ചുകാടിപ്പോയി. അങ്ങനെ ജരാസന്ധനൊടു തൊറ്റഭഗവാൻ ശ്രീരാമനായി അവതരിച്ചിരുന്ന സമയം സീതാപെക്ഷണത്തിനായി സുഗ്രീവാദി വാനരന്മാരൊടുംകൂടി സമുദ്രതീരത്തുചെന്നു സമുദ്രം കടപ്പാൻ പാടില്ലാതെ സമുദ്രരാജനെ സെവിച്ചും പ്രത്യക്ഷമാകാതെ കൊപത്തൊടു കൂടി ആഗ്നയാസ്പ്രം പ്രയാഗിച്ചു സമുദ്രത്തെ ശോഷിപ്പിക്കുന്നതിനു ബലമുണ്ടായി. അങ്ങനെയുള്ള ഭഗവാൻ ജരാസന്ധനൊടു തൊറ്റതായി ഭാവിച്ചതു ഭക്തനായ ഭീമസേനനു യശസ്സു ഉണ്ടാവാൻ ചെണ്ടിയാ

നവ്യ

കുന്നു അക്ഷരാധിണിയുടെ കണക്കു താഴെ പറയുന്നു.

ആന	൪	ഇതിന്നു	ആന	൩	ഇതസെ	ആന	൪	ഇത
തെൻ	൪	പത്തിന്നു	തെൻ	൩	നാമുഖം	തെൻ	൪	ഗുലു
കുതിര	൩	ന്നപെരു	കുതിര	൪		കുതിര	൨	
കാലാൾ	൫	കാലാൾ	൪		കാലാൾ	൫		

ആന	൨	ഇത	ആന	൪	ഇതയാ	ആന	൨	ഇത
തെൻ	൨	ഗണാ	തെൻ	൪	മിനി	തെൻ	൨	പ്രതനാ
കുതിര	൪	കുതിര	൨		കുതിര	൨		
കാലാൾ	൪	കാലാൾ	൪		കാലാൾ	൪		

ആന	൨	ഇത	ആന	൪	ഇത
തെൻ	൨	ചട്ട	തെൻ	൪	അനി
കുതിര	൪	കുതിര	൪	കുതിര	൪
കാലാൾ	൪	കാലാൾ	൪	കാലാൾ	൪

ആന	൪	അനി	ആന	൪	ഇത
തെൻ	൪	കുതിര	തെൻ	൪	അനി
കുതിര	൪	കുതിര	൪	കുതിര	൪
കാലാൾ	൪	കാലാൾ	൪	കാലാൾ	൪

ജരാസന്ധന്റെ അച്ഛനായ മഗധദേശത്തുമാഗധരാജാവിന്നു രണ്ടുഭാര്യമാർ ഉണ്ടായും സന്തതി ഇല്ലാതെ ദൈവലോകത്തു ഇന്ദ്രന്റെ യോഗത്തിൽ ചെന്നപ്പോൾ സന്തതി ഉണ്ടാവാനായി മഹാഷിമാർ കുറെ ഹവിസ്സുകൊടുത്തു അതിനെ പങ്കിട്ടു രണ്ടുഭാര്യമാർക്കുകൊടുത്തു രണ്ടുപെരുന്ദും ഗർഭമു

ണ്ടായി ഒരുത്തീ ഉടലിൽ നെരെ പകുതിയും പിന്നെയെത്തി മറെറ പകുതിയുമായി ചെറു ഒരു പിടുപ്പു ഉള്ളു എന്നുവെച്ചു അവർ കാട്ടിൽകളഞ്ഞു അപ്പൊൾ ജരായെന്നൊരു പിശാചു വന്നു കണ്ടു രണ്ടുപിടുപ്പും ഒന്നിച്ചുചെത്തപ്പൊൾ ജീവനങ്ങായി ആ വിവരം രാജാവ അറിഞ്ഞു വളർത്തു അതുകൊണ്ടാണ ജരാസന്ധൻ എന്നുപേരുണ്ടായതു അങ്ങിനെയുള്ള ജരാസന്ധനെ ഭേകനനായ ഭീമസേനനെന്നൊക്കണ്ടു കൊല്ലിച്ചു നാരായണഭേകി ഉണ്ടാവാനായി നമസ്കരിക്കുന്നു. ൩൨ ഭഗവാൻ മായയിൽ അകപ്പെട്ടതായി ഭാവിച്ചതു ജനങ്ങളുടെ അറിവിന്നെന്നു

മൂലം. ഘർമ്മാതപംകളിർ നിലാവന്നതമ്പിയൊടു ചെമ്മെപറഞ്ഞുനിജ പത്നീംപിരിഞ്ഞുവൃതന്നെത്തിരഞ്ഞുചെകിച്ചുഗ്രാക്ഷികളെ വൃന്ദാവനത്തിലഥ നാരായണായനമഃ.

അർത്ഥം. ഭഗവാൻ രാമാവതാരത്തിൽ സീതയെ രാവണൻ കൊണ്ടുപായ സമയം വിരഹതാപം സഹിച്ചാൻ പാടില്ലാതെ ശരൽക്കാലത്തു ഉദിച്ചതായും വളരെ തണുത്തതായും ഉള്ള നിലാവിനകണ്ടു അല്പനായാ ലക്ഷ്മണ കുറിയമായ വെയിൽ തപിക്കുന്നു മരത്തിന്റെതണലിൽ ഇരിക്കാമെന്നുപറഞ്ഞു വളരെ വിരഹതാപം അനുഭവിച്ചു ക്ഷണമായി അവതാരാചെയ്യ സമയം രാസക്രീഡയിൽ ഗൊപികളുടെ ഗർവ്വത്തെ ശമിപ്പിച്ചുനായി മറഞ്ഞുശേഷം മുൻപിൽ ശ്രീരാമന്റെ വിരഹത്തെക്കാൾ അധികം വിരഹാതുരകളായി ഭഗവാനെ കാണാതെ വളരെ സന്താപത്തെല്ലാ

വിച്ചു. െരം രണ്ടവസ്ഥയിൽ ഒന്നാമത ഭഗവാൻ
വിരഹാതുരനായി ഭവിച്ചു എന്നത ലോകത്തിൽ
ശ്രീ ഭ്രാന്തന്മാർ ഭരതമയം അവളെ കണ്ടില്ല
ങ്കിൽ അയ്യോ പൊന്നെ കണ്ണു എവിടെപ്പോയി
എന്നു സന്താപത്തെ പ്രാപിക്കും രണ്ടാമത്തെ
അവസ്ഥ ആ ഗോപികൾതന്നെ ദൃഢമായി സെ
വിപ്പാനും അർദ്ധം ബ്രഹ്മാനന്ദത്തെകൊടുപ്പാനും
വെണ്ടി ആകുന്നു അതിനാൽ ആ ഗോപികൾ
ക്കു മുക്തികൊടുത്തപൊലെ എനിക്കും മുക്തികി
ട്ടുണ്ടെ നാരായണ അതിനായി നമസ്കരിക്കു
ന്നു. ന.ന.

രൂപമുള്ള സ്ത്രീകളെ വിരൂപയാക്കുന്നതിനും

-----വിരൂപയെ രൂപവത്കരിക്കുന്നതിനും

ശക്തനാണെന്നു

മൂലം. ഞാനംകണക്കയുടനഞ്ചക്ഷരങ്ങളുടേ
ഉന്നംവരത്തിയൊരു നക്ഷത്രരിക്കുവെതകൂന്നാ
രുദാപിയെ മനോജ്ഞാംഗിയാക്കിയതു മൊന്നല്ല
യാളുഹരി നാരായണായനമഃ.

അതും. ശ്രീരാമൻ പഞ്ചവടിയിൽ സ്വീതാ
ലക്ഷ്മണനൊടുകൂടി വാഴുന്നകാലം തന്നെക്കാമി
ഉ വന്ന വളായും മൊഹനരൂപത്തെടുക്കുകയും
ഉള്ള ശ്രദ്ധനവയെ ലക്ഷ്മണനൊക്കോണ്ടു കണ്ണു
നാസികാപ്രസന്നം ചെയ്യിച്ചു വിരൂപയാക്കി ഒ
തുടങ്ങി അഞ്ചുഅക്ഷരങ്ങൾക്കു ഉന്നം വരത്തി
എന്നത മൂക്കുകൊണ്ടു ശബ്ദിക്കേണ്ട അക്ഷരങ്ങൾ
അഞ്ചു അവ ഒ മ തെ ന എന്നാകുന്നു തെ
മ ഒ ണ നാ നാം നാസികാച എന്നു വ്യാകര
ണസൂത്രം െരം അഞ്ചുഅക്ഷരങ്ങളെ ശബ്ദിക്കാൻ

പാടില്ലാതെ ആ അഞ്ചക്ഷരങ്ങളെ ഇല്ലാത്തപോ-
 യ്ക്കു എന്നുതന്നെ മൂക്കിനെ ചെല്ലുളിച്ചു എന്നാണു. കൃ-
 സ്ണാവതാരത്തിൽ കാണ്ഡവധത്തിനു പൊകുവ-
 ഴി തന്നിരിക്കു ചന്ദനം തന്നവളായും മൂന്നുവളവു ഉ-
 ള്ളവളായും ഉള്ള കൂനിയ ആ മൂന്നുവളവും ത-
 നെറ കൈകൊണ്ടു നീർത്തി വളരെ സൗന്ദര്യം ഉ-
 ള്ളവളാക്കി അവളോടുകൂടി കീഡിച്ചു ഉപജ്ഞാ-
 കൻ എന്നൊരു പുത്രനെയുംകൊടുത്തു അവർ
 ക്കു സാമീപ്യത്തെയുംകൊടുത്തു അതിനാൽ ദുഷ്ട-
 യായ കൂപ്പനവയെ വിരൂപയാക്കിയും ഭക്തയാ-
 യ കൂനിയ രൂപവതിയാക്കിയും ചെയ്തതു ഭക്ത-
 വത്സലനാണു ഭഗവാൻ എന്നു കാണിപ്പാൻവെ-
 ണ്ടിയാകുന്നു അതിനാൽ ഭക്തനായതു നിക്കുംമൊ-
 ക്കുത്തത്തരമെന്നു നാരായണ അതിനായി ഞാ-
 ന് നമസ്കരിക്കുന്നു.

൩൪

ഭഗവാൻ ഭക്തന്മാർക്കും ഭൂതനായി ഭവിക്കുമെന്നു

മൂലം. ചമ്മട്ടിപ്പൂണ്ടുകടിഞ്ഞാണുംമുറക്കിയുടനി-
 ള്ളാത്തജനയുധി തെർപ്പുട്ടിനിന്നുബത ചൊമ്മ-
 റഞ്ഞതാരു ശരംകൊണ്ടുകൊന്നതുമൊ. റിന്ദ്രാത്മ-
 ജനെ ഹരിനാരായണായനമഃ.

അർത്ഥം. ശ്രീകൃഷ്ണാവതാരത്തിൽ ഭാരതയുദ്ധ-
 ത്തിൽ തന്റെ ഇഷ്ടാസ്സഹിതനായും പരമഭക്ത-
 നായും ഇരൂപത്രനായും ഇരിക്കുന്ന അജ്ഞനന്നു
 സഹായിപ്പാൻചൊണ്ടി തെരിൽ കുതിരകളെ പൂട്ടി
 ഇടത്തൈകെയിൽ കടിഞ്ഞാണവും വലത്തെ ക-
 യ്യിൽ ചമ്മട്ടിയുംധരിച്ചു തെർത്തെളിക്കയും ഭഗവ-
 ണ്ഗീതയെ ഉപദേശിക്കയുംചെയ്തു അജ്ഞനന്നു
 വൊണ്ടും സഹായങ്ങളുംചെയ്തു. ദുഷ്ടന്മാരായ ദു-

യ്യാധനാദികളെ കൊല്ലിയുംചെയ്തു അങ്ങി
നെയുള്ള ഭഗവാൻ ശ്രീരാമനാടി അധരമിച്ഛ
മയം ഭക്തനായ സുഗ്രീവനാവെഴി ഇരൂപത്ര
നായിരിക്കുന്നു ബാലിയെ മറഞ്ഞിരുന്നു. ഒരു ശ
രംകൊണ്ടുകൊന്നു അതിനാൽ ഭക്ഷണിഗ്രഹം ചെ
യ്തു ഭക്തന്മാരെപാലിച്ചു എന്നു അത്ഥമാകുന്നു മ
റഞ്ഞിരുന്നതു എന്തിന്നെന്നുവെച്ചാൽ നെരിട്ടുനവ
രുടെ പകുതിബലം ബാലിക്കുകിട്ടുമെന്നു വരം ഉ
ണ്ടു അതുകൊണ്ടാണു മറഞ്ഞിരുന്നു ശരം പ്രയാ
ശിച്ചത ബാലിയും അജ്ഞാനം ഇരൂപത്രന്മാര
ണെങ്കിലും ഭക്ഷനായ ബാലിയെ സംഹരിച്ചു ഭ
ക്തനായ അജ്ഞാന സഹായിച്ചതുകൊണ്ടു ഭഗ
വാൻ ഭക്തപരായണനാണെന്നു സകലജനങ്ങ
ൾക്കും ബോധംവരുവാൻചാണ്ടിയാണു. അതി
നാൽ അറങ്ങു സെവിക്കുന്നഎന്നെ ഭക്തനാക്കി
ശക്തിതരണമെന്നായണ അതിനായി ഞാൻ
നമസ്കരിക്കുന്നു. ൩൭

ഭഗവൽസ്ഥിതി ഇന്നുവണ്ണമെന്നു

ആർക്കും അറിവാൻ പാടില്ലെന്നു

മൂലം. ചെന്നത്യാർക്കും കനൽപാലെ നിറ
ത്തുലകിൽ ചിന്നുന്നനിന്ദഹിമ യാർക്കുംതിരിക്കരു
തു അന്നന്നുകണ്ടതിനെ വാഴ്ത്തുനാമാമുനിക ഭെ
ന്നതെന്തൊന്നിഹരി നാരായണായനമഃ.

അത്ഥം. ലോകത്തിൽ ഭഗവൽസ്ഥിതി എ
ങ്ങനെ ഇരിക്കുന്നു എന്നാൽ സകലത്തിന്റെയും
ഉള്ളിൽ മറഞ്ഞും നിറഞ്ഞും ഇരിക്കുന്നു അത സ
കലമരങ്ങളിലും അഗ്നി എങ്ങനെ നിറഞ്ഞു കാ
ണാൻ വഹിയാതെ ഇരിക്കുന്നുവോ അതുപോ

ലെ എന്നാൽ തെജസ്സുപര്യപനായ അഗ്നി പ്രകാശമില്ലാതെ മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഭഗവന്മഹിമ അതിപ്രകാശമായി എങ്ങിനെയെങ്കിലും വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ മഹിമ ഇന്നവണ്ണമാണെന്നു ആക്ഷംതിരിച്ചുപറവാൻ പാടില്ല. എന്നാൽ സനകാദി മഹാമുനികൾ അന്നു കാലമായിരുന്ന മാഹാത്മ്യത്തെക്കണ്ടു കാലമായിരുന്ന പരമനെന്നല്ലാതെ സത്യസ്ഥിതി ആരും അറിയുന്നില്ല.

നേരം നേരമിതെന്നു കഴിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നതു മറിഞ്ഞിടാതെ കാതീടുന്നമുനികളുമനീശം വെദാന്തസ്ഥിതി നാരായണയ. എന്ന മഹാനായ മെപ്പത്തർ നാരായണ ഭട്ടതിരിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ഒരു സ്ഥിതിയും അറിവില്ലാത്തവനായും മൂലനായും ഇരിക്കുന്ന ഇനിക്കു നിൻമഹിമ തൊന്നാറാക്കണെന്നാരായണ അതിനായി നിന്നെ ഞാൻ നമസ്കരിക്കുന്നു.

൩൩

രംശപരൻ സകലജഗത്തിനും അനുയോജ്യമായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു എന്നു

മൂലം. ജന്തുക്കളുള്ളിൽ വില സീടുന്നിനാടയ ബന്ധംവിടാതെ പരിപൂർണ്ണാത്മനാസതതം തന്മയം ബിലകരഭഭേദങ്ങൾപൊലെ പരമനെന്നു ജാതമിഹ നാരായണായനമഃ.

അതും. സകല ജീവജാലങ്ങളുടെ ഉള്ളിലും രംശപരചൈതന്യം പൂർണ്ണമായി നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. രംശപരചൈതന്യംകൂടാതെ ഒരു ജീവജന്തുവിനും യാതൊരു ചൈതന്യവും ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. എങ്ങിനെ എന്നാൽ എത്രയൊമണികൾ ഉള്ളതിനും

ചരട്ട കൊണ്ടുതങ്കിലല്ലാതെ ആ മണികൾക്കു ശോഭ ആകട്ടെ ധരിപ്പാൻ യോഗ്യമായിട്ടാകട്ടെ ഭവിക്കുന്നതല്ലാ. അതുപോലെ സകല ജന്തുക്കളെയും അനുയോജിച്ചായിരുന്നു ധർമ്മപരൻഭവിക്കുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ള ധർമ്മപരചെയതന്യുതാൽ എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടാകുന്നു എന്നു ആർക്കും അറിഞ്ഞുകൂടാ, അതിനാൽ എന്റെ ഉജ്ജ്വലം നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന നാരായണ ഇനിക്കു നല്ലതുതൊന്നിച്ചു ഗതി തരണെ അതിനായി ഞാൻ നമസ്കരിക്കുന്നു. ൩൭

ഭഗവാൻസകലജഗത്തിൽ ഉജ്ജ്വലിച്ചും

നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു

മൂലം. ധർമ്മകാരനാഭമിവയാഗീന്ദ്ര രജ്ജിലു മൊരൊതുനഗീതകളിലും പാൽപയൊധിയിലും ആകാശവീഥിയിലും ഞാനായ് നിറഞ്ഞുരുളുമാനന്ദരൂപഹരിനാരായണായനമഃ.

അർത്ഥം. ധർമ്മകാരനാഭമെന്നതു ഒരുപാലത്തിനിക്കരയിലൊ ഒരുമതിലിന്റെ ഉള്ളിലൊ ഇരുന്ന ഒരുമാഷ്വൻ ഒന്നുശബ്ദിച്ചാൽ ആ ശബ്ദം പാലാണിനക്കരയും മതിലിന്റെ ഉള്ളിൽനിറഞ്ഞും മുഴങ്ങും ഒരുവില്ലാളി വില്ലിന്റെ ഞാണിനെ പൂട്ടി കെട്ടി വലിച്ചുനിട്ടാൽ ആ ശബ്ദം അവിടിക്കകൾ ഒക്കെയും മുഴങ്ങും അതുപോലെ സനാതാനിഹായ മഹായോഗികളുടെ മനസ്സിലും ഹൃദയത്തിലും ഭഗവൽഗീത മുതലായ സകലഗീതകളിലും വൈകുണ്ഠം അനന്താസനംശ്വേതദീപ പാൽക്കടൽ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലും ആകാശംനിറഞ്ഞും ഇതുകൂടാതെ ഭൂമി അന്തരീക്ഷം

സ്വർഗ്ഗം മുതലായവകളെക്കുറിച്ചും ഭരണപാലനി
റഞ്ഞും പരമാനന്ദസ്വരൂപമായും നിറഞ്ഞിരിക്കു
ന്നു. ഭഗവദ്ഭൂപം അങ്ങനെ യോഗീശ്വരന്മാരു
ടെ ഉള്ളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നപോലെ എന്റെ ഉ
ള്ളിലും നിറഞ്ഞിരുന്ന വെണ്ടുമല്ലേ? ശ്രീതിരു
ത്തനെ നാരായണ നിനക്കുനമസ്കാരം. നവ
ജീവനെന്നും രംശ്വരനെന്നും ഉള്ളഭേദം

തൊന്നുന്നതു മായകൊണ്ടാണെന്നു

മൂലം. ഞാനെന്നമീശ്വരനിതെന്നും വളർന്ന
ഉവ്വു ജ്ഞാനഭയം അപലവുണ്ടാവതിന്നു മഹാ
മൊഹംനിമിത്തമതു പൊകുംവുകാരമതു ചെത
സ്സിലാകുമ നാരായണായനമഃ.

അയ്യം. ഞാൻവെറിയെന്നും രംശ്വരൻവെ
റിയെന്നും രണ്ടായിത്താന്നു അജ്ഞാനത്തി
ന്നു മായാസംബന്ധമായ മൊഹംതന്നെ കാരണം
ഇങ്ങനെയുള്ള അറിവുകെട്ടു ഉള്ളതുവരെ സംസാ
ര ബന്ധംവെട്ടുപാകുന്നതും അല്ലാ അങ്ങനെയു
ള്ള മഹാമായാമൊഹം ഇനിക്കതൊന്നാതെ ജീ
വേശ്വരന്മാർ ഏകസ്വരൂപമെന്നും ബ്രഹ്മൈവാ
ഹം ശിവവാഹം എന്നും ഉള്ളഭാവന എന്റെ മ
നസ്സിൽ തൊന്നാറാകണെ നാരായണ അതിനാ
യി നമസ്കരിക്കുന്നു. നന്

ശിവനെന്നും ഹിഷ്ണുവെന്നുംഭേദംകൂടാതെ

ഭഗവാനെ സെവിക്കണമെന്നു

മൂലം. ടങ്കംകരംഗവുമെടുത്തിട്ടു പാതിയുടൻ
ശംഖംകരംഗവുമെടുത്തിട്ടു പാതിയുടൻ ഏകാക്ഷ
രംതവഹിത്രപംനിനപ്പവനു പൊകുന്നമൊഹവഴി
നാരായണായനമഃ.

അതും. ടങ്കം എന്നതു വെൺമെഴു കുറംഗം മാൻ ഇതുകൂടെ ധരിച്ചതായ ശ്രീപരമേശ്വരൻ ഉടലിൽ പകുതിയും ശംഖുചക്രവർത്തിയായ വിഷ്ണുവിന്റെ ഉടലിൽ പകുതിയും കൂടിയതായ ശങ്കരനാരായണ സ്വരൂപത്തെ ഭക്തിയോടുകൂടി സേവിക്കയും രംഗ സ്വരൂപം രണ്ടും ഒതുങ്ങുന്നതായ ഭാങ്കാര ബ്രഹ്മത്തെ ഏകമായി ജ്ഞാനിക്കയും സേവിക്കുകയും ചെയ്യാൽ മായാസംബന്ധമായ സംസാരബന്ധം നീങ്ങുന്നതുമാകുന്നു ഹരിയും ശിവനും ഒന്നു ആറിയാത്തവൻ വായിൽ മണ്ണു എന്നുചൊൽ ഇവിടെ ഉപയുക്തമാകുന്നു. ശങ്കരനാരായണ സ്വരൂപജ്ഞാനം താഴെ പറയുന്നു.

ശ്ലോകം. യൌതൗശംഖകപാലഭൂഷണകരൗ മുക്താസ്ഥിമാലാധരൗ ദൈവൗദ്യോധവതീശ്ശരാനിലയൗ നാഗാരിഗൊവാഹണൗ ദ്വിതീക്ഷൗ ബലിദക്ഷയജ്ഞമണൗ ശ്രീശൈലജാവല്ലഭൗ പാപമഹർതാമ ജനാർദ്ദനമരൗ ശ്രീവത്സഗംഗാധരൗ. ഇങ്ങനെ ജ്ഞാനിച്ച എല്ലാ സ്വരൂപവും ബ്രഹ്മമയമെന്നു തൊന്നുവാൻ വെണ്ടി നാരായണാ നിന്നെന്നു മസ്കരിക്കുന്നു. ൪൦

നാദബ്രഹ്മസ്വരൂപനായ രംഗേശൻ

അതിസൂക്ഷ്മശരീരനെന്നു

മൂലം. റായങ്ങുൾഗീതമിവ നാദപ്രയാഗമുടനൈകശ്രുതികളൊരു മിന്നൽ കണക്കയുമിതെകാക്ഷരാനിലൊരു മിക്കുന്നപൊലയുമിതാകാശസൂക്ഷ്മതാ നാരായണായനമഃ.

അർത്ഥം. റായങ്ങൾ എന്നതു സംഗീതശാസ്ത്രത്തിൽ ഗമക ജാലികളാകുന്നു. അതിന്റെ ലക്ഷണം സംഗീതരത്നാകരത്തിൽ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു ഗീതമെന്നതു രാഗമാകുന്നു നാദപുഷ്പയാഗം എന്നത സ്വരമണ്ഡലങ്ങളുടെ ചെപ്പു ആകുന്നു. ഏകശ്രുതിയെന്നതു ഷഡ്ജം മധ്യമം പഞ്ചമം റോമുനുസ്വരവും അതാത സ്ഥിതിയിൽ ശ്രുതികൂട്ടുന്നതാണു ഇങ്ങനെയുള്ള സ്വരങ്ങൾ ഏഴുണ്ടു അത സ റി ഗ മ പ ധ നി എന്നാകുന്നു റോ സ്വരങ്ങൾ ഓരോന്നു ശബ്ദിച്ചതാകുന്നു റി എന്നതു കാളശബ്ദിച്ചതാണു ഗ എന്നു ആടും മ എന്നു മയിലും പ എന്നു ക്രൈസ്തവ പക്ഷിയും ധ എന്നു കുതിരയും നി എന്നു ആനയും സ എന്നു വസന്തകാലത്തു കൂകുന്ന കുയിലും ഇങ്ങനെ ഏഴുസ്വരങ്ങളെ ശബ്ദിച്ചതാകുന്നു ഇങ്ങനെയുള്ള സ്വരങ്ങളെ അതാത തന്ത്രിയിൽ കൂടി മീട്ടിയാൽ മഴക്കമായി ഒരു നാദം ഉണ്ടാകും ആ നാദത്തിൽ സകല സ്വരജാതികളും അടങ്ങുന്നതുപോലെ ബ്രഹ്മാവു വിഷ്ണു രുദ്രൻ ഇങ്ങനെ ഭേദമായിത്തൊന്നുന്ന സകലസ്വരൂപങ്ങളും ഏകാക്ഷരമായ ഓങ്കാരത്തിൽ ഒതുങ്ങിആകാശം എങ്ങനെ ആകും കാണാൻ പാടില്ലയൊ അതുപോലെ അതിസൂക്ഷ്മമായ സ്വരൂപത്തോടു കൂടിയതായി ഭവിക്കുന്നു പരബ്രഹ്മം ബ്രഹ്മസ്വരൂപം ചെറുതിനു ചെറുതായും വലുതിനുവലിയതായും ഭവിക്കുന്നു എന്നു വെദത്തിൽ കല്പിച്ചും ഇരിക്കുന്നു ഇങ്ങനെഅതിസൂക്ഷ്മ ശരീരനാണു പരബ്രഹ്മമെന്നു അറിവുണ്ടാവാനായി നാരായണനെന്നു നമസ്കരിക്കുന്നു.

൪൧

ഷഡാധാരത്തെയും കടന്നു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നവനു
ഇളക്കമുണ്ടാകുന്നതല്ലെന്നു

മൂലം. ഡംഭാദിദോഷമുടനെയും കളഞ്ഞുഹൃ
ദി മുന്വ നിജാസനമുറച്ചുകനാഡിയുടെ കമ്പം
കളഞ്ഞുനില ആറും കടപ്പതിനു തുമ്പങ്ങരതിൽ
ഹരിനാരായണായനമഃ.

അർത്ഥം. മുമ്പിൽ തൻറമനസ്സിലുള്ള എട്ടുദോ
ഷങ്ങളെക്കളയണം ആ എട്ടു ഡംഭം അഹംകാ
രം കാമം ക്രോധം ലോഭം മൊഹം മദം മാത്സ
ര്യം ഇവകളെ മനസ്സിൽനിന്നു കളഞ്ഞു ശുദ്ധമാ
യുള്ള ഒരു പ്രദേശത്തിൽ പലകയൊ വ്യാസ്രച
ർമ്മമൊ കൃഷ്ണാഭിനമൊ കശാസനമൊ ദഭാസന
മൊ ഉത്തരീയമൊ വിരിച്ചുഅതിൽ പത്മാസനം
സ്വസ്തികാസനം വീരാസനം കർക്കടാസനം മയൂ
രാസനം മുതലായ യോഗശാസ്ത്രത്തിൽ കല്പിച്ചി
രിക്കുന്ന രോസനത്തെ ഇരുന്നുംകൊണ്ടു മുമ്പി
ൽതൻറകതികാൽ കൊണ്ടു തൻറആസനഭാ
രത്തെ ഉറപ്പായി അടച്ചു നല്ലവണ്ണം നീന്ദു ഇര
ന്ന തൻറ മൂക്കിൻറ അഗ്രഭാഗത്തെ തന്നെ
നൊക്കി ഓർപ്പിച്ച ഉറപ്പിച്ച രെചക കണ്ടക പൂര
കങ്ങളെക്കൊണ്ടു തൻറ ഇടത്തും വലത്തും വശ
ത്തുള്ള ശ്വാസത്തെ മദ്ധ്യത്തിലുള്ള സുഷുപ്താ എ
ന്ന നാഡിയിൽ ആക്കി ക്രമംകൊണ്ടു മൂലാധാരം
എന്ന ആസനഭാരത്തിൽനിന്നും സ്വാധിഷ്ഠാന
മാകുന്ന നാഭിയിലാക്കി അതിൽനിന്നു മണിപൂര
കമാകുന്ന ഹൃദയത്തിൽ കയറ്റി അധിടനിന്നും
അനാഹതമാകുന്ന കഴുത്തിലാക്കി അവിടനി
ന്നും വിശുദ്ധിയാകുന്ന ആസ്യത്തിലാക്കി അ

വിടെനിന്നും ആജ്ഞാപനം പിരിയത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ ഉറപ്പിച്ചു അവിടെനിന്നും ചാദശാസ്ത്രമായ തന്റെ മൂലാധിപത്വ ശാസത്തിൽ ഉറപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ഭഗവദ്യോഗം ചെയ്തു ആ മൂലാധിപത്വ ശാസം മെല്ലെപ്പോയി മൊക്ഷത്തെ പ്രാപിക്കുന്നു ഇങ്ങനെയാണു സാംഖ്യയോഗത്തിന്റെ സ്ഥിതി അതിനാൽ ഡംഭാദിയായ എട്ടു ദോഷങ്ങളെയും എന്റെ മനസ്സിനുകുത്തു ആധാരംവഴിയായി ശാസത്തെ അടക്കി ഭഗവദ്യോഗം ചെയ്യാൻ സംഗതിയാക്കുന്നു നാരായണ അതിനായി നമസ്കരിക്കുന്നു. ൪൨

മൂലാധിപത്വ ശാസത്തെ നിറുത്തിയാലും

ഉറക്കുന്നതല്ല.

മൂലം. ഡർശനമുദംഗതൂടി താളങ്ങൾപൊലെയുടനൊക്കുമതന്നിലയി ലിന്നെടമൊത്തുമ്മ നിറുക്കുന്നതല്ലമനം ആളാനബലകുരി തീൻകണ്ടുപൊലെ ഹരിനാരായണായനമഃ.

അർത്ഥം. ഡർശനം എന്നതു പെരുമ്പറ മുദംഗം മറ്റും തൂടി കടന്നുടി ഇങ്ങനെയുള്ള വാദ്യങ്ങൾ ഭരതകാലത്തു കൊട്ടി ഫലാഷിച്ചാൽ എങ്ങനെ ഏകമായി ഭരതമുക്കും ഉണ്ടാകുമൊ അതുപൊലെ മുൻവിവരിച്ച ഷഡാധാരത്തെയും കടന്നു തന്റെ മൂലാധിപത്വ ചാദശാസ്ത്രത്തിൽ ശാസത്തെ ഉറപ്പിക്കുമ്പോൾ ഉള്ള മുക്കും ഉണ്ടാകുന്നതാകുന്നു. എങ്ങനെയെന്നാൽ ശാസത്തെ അടക്കിതന്റെ നിറുകയിൽ ഉറപ്പിക്കുമ്പോൾ ആ ശാസത്തിന്നു ഭരതത്തും ചലിപ്പാൻ പാടില്ലാതെ അവിടെക്കിടന്നു മുക്കും അപ്പോൾ ഭഗവദ്യോഗം

നത്തിന്റെ വലിപ്പംകൊണ്ടു മുദ്ധാവുപൊട്ടി ജ്യോതിഷമായ ശാസം മെല്ലൊട്ടുപൊയി സ്വർഗ്ഗമാകൂണ മൊക്കുത്തൊലാപിക്കും അങ്ങനെ ശാസത്തെ തന്റെ മുദ്ധാവിൽ ഇന്ന ഇടത്തു ഇന്ന വണ്ണം നിറത്തണമെന്നും അവിടന്നു സ്ഥിരമായി ഭഗവദ്യുഗം ചെയ്യുന്നതിനും എന്റെ മനസ്ഥിരമായി നിൽക്കുന്നതല്ലാ എല്ലാപ്പൊഴും ചലിച്ചും കൊണ്ടുതന്നെ ഇരിക്കുന്നു എന്തുപൊലെയാൽ ആളാനും എന്നതു കെട്ടുകുറി കെട്ടുകുറിയിൽ തളച്ചു പുട്ടിയിരിക്കുന്ന ആന തീറ്റികാണുമ്പോൾ എങ്ങനെ ഒരുനിലയിൽ നിൽക്കാതെ ഇളകിക്കൊണ്ടു ഇരിക്കുമോ അതുപൊലെ അതുകൊണ്ടു എന്റെ മനസ്സു ചലിക്കാതെ നിന്റെ പാദാരവിന്ദത്തിൽ ഉറക്കുന്നതിന്നു സംഗതിവരുത്തണെന്നായ്ക്കൊണ്ടു അതിനായി ഞാൻ നമസ്സരിക്കുന്നു. ഭഗവദ്യുഗം മുൻപറഞ്ഞതൊന്നു റാറുതത്വത്തിൽ

മൂലം. ണതാവരംവരിച്ച കമ്മ്യൂണിയമിന് മദ്ധ്യഭവിക്കില മതില്ലെങ്കിലുംകിമവി തത്യാടിയിൽ പരമുദിച്ചാരുബോധമനു ചിത്തതവരം ണതീൽ നാരായണായനമഃ.

അതും. അല്ലെങ്കിലും നിന്നിൽ പരമായി
ലോകത്തിൽ യാതൊന്നുമില്ല. സകലവും ബ്ര
ഹ്മമെന്നാകുന്നു. മനുഷ്യൻ പലവിധമെന്നും സം
ഭവിച്ചിട്ടുള്ള ജനങ്ങളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ കർമ്മത്തി
ന്റെ നാശംഭവിച്ചാലും അല്ലങ്കിലും വെണ്ടതി
ല്ല. മുൻവിവരിച്ച തൊണ്ണൂറാമത്തെ പാട്ടിൽ

നിന്നു ഉണ്ടായിട്ടുള്ളബോധം എൻറമനസ്സിൽ തൊന്നാറാകണം. എന്നാൽ മനുഷ്യജന്മത്തിൽ കർമ്മം ഒടുങ്ങിയല്ലാതെ മൊക്ഷം സിദ്ധിക്കുന്നതല്ലെന്നു പരാണങ്ങളിൽ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ കർമ്മം കാമത്തൊടു ചെയ്യുന്നതിന്നാണ്. ഏതുകർമ്മവും അകാശ്യമായി ചെയ്യാൽ ആ ഹലം രംഗപരാപ്തനായി ഭവിക്കുന്നതാണ്. എന്തുതന്നെ കർമ്മഗതിയായിരുന്നാലും തത്പത്തിന്റെ പൊരുൾ അറിഞ്ഞാൽ മുക്തിക്കു കാരണമായി ഭവിക്കും അതിനാൽ തൊണ്ണറാറു തത്പത്തിൻ പൊരുൾ എൻറമനസ്സിൽ തൊന്നാറാകണം നാരായണ അതിനായി നമസ്കരിക്കുന്നു. ൪൪

തത്പാതംബോധംഭഗവൽപ്പാദാരവിന്ദ

സ്മരണകൊണ്ടുഭവിക്കുമെന്നു

മൂലം. തത്പാതംമിഥമഖിലത്തിന്നു മുണ്ടുബതശബ്ദങ്ങളിൽ വിലസീടുന്നനിന്നടിൽ മുക്തിക്കു കാരണമിതെശബ്ദമെന്നുതവ വാക്യങ്ങൾതന്നെഹരി നാരായണായനമഃ.

അർത്ഥം. മുൻവിവരിച്ച തൊണ്ണറാറു തത്പത്തിന്റെ അർത്ഥം ഇതിനർത്ഥംതന്നെ ആകുന്നു ആശ്ചര്യം തന്നെ. ആശ്ചര്യത്തിന്നു കാരണം ഏതെല്ലാം അർത്ഥം തൊന്നിയാലും അതൊക്കെയും തത്പത്തിനുള്ളിൽ ഉൾപ്പെടുന്നതാകുന്നു. ഭഗവൽപ്പാദാരവിന്ദം ശബ്ദങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ശബ്ദങ്ങൾ എന്നതു വെദസംബന്ധമായ ഉപനിഷത്തുകളാകുന്നു. അങ്ങിനെ ഉപനിഷത്തുകളാൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഭഗവൽപ്പാദാരവിന്ദ സേവതന്നെ മുക്തി

ക്കുകാരണമാകുന്നു. മൂന്നുഭാഗവതാദി പുരാണങ്ങളിലും ഭഗവൽ ഗീതാദികളിലും ഭഗവാനാൽ കല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള ശബ്ദത്തിന്നു അർഹനല്ലെങ്കിലും ഭഗവൽപ്പാദാരവിന്ദ സ്മരണക്കു സംഗതിവരുത്തണെന്നു നാരായണ അതിനായിനമസ്കരിക്കുന്നു. ഭഗ

ഭഗവാൻ ദുഷ്ടനിഗ്രഹം ചെയ്യുന്നു എന്നു

മൂലം. മല്ലിനാമീതെപരമിപ്പെന്നു മൊത്തമടന്നെല്ലാരൊടുംകതറിവാപെശിയുംസപദി തള്ളിപ്പറപ്പുമഹംബുദ്ധികൊണ്ടുബത കൊല്ലുന്നനീചിലരെ നാരായണായനമഃ.

അർത്ഥം. മല്ലന്നുള്ളതു ഒരു ശബ്ദമല്ലെന്നു ഒരു പുസ്തകത്തിൽ എഴുതികാണുന്നു. മ എന്നതഭയനിവാരണമെന്നു ഏകാക്ഷര നിവണ്ഡുവിൽ കാണുന്നു. അതിനാൽ ഭയമില്ലായ്മക്കു മീതെ മററു ഒന്നുള്ളല്ലാ. എന്നുവിചാരിച്ചു കാണുന്നവരെ ഒക്കെയും അധികക്ഷപിച്ചും അധികമായി ചീത്തപറഞ്ഞും ഉള്ളിൽ തള്ളിപ്പറപ്പെടുന്ന അഹംഭാവം ഉണ്ടാകകൊണ്ടു അങ്ങിനെയുള്ള ദുഷ്ടന്മാരെ ഒക്കെയും നീ സംഹരിക്കുന്നു. അത ഹിരണ്യാക്ഷൻ ഹിരണ്യകശിപു രാചണൻ മുതലായവർ നിർഭയന്മാരായിരുന്നവരാകുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ളവരെ ഭഗവാൻ സംഹരിച്ചു ലോകങ്ങളുടെ ഭയത്തെക്കളകയുംചെയ്തു. അതിനാൽ അങ്ങനെയുള്ള അഹംഭവാദികളൊന്നും എന്റെ മനസ്സിൽ തെന്നാതെ സകല ഭൂതങ്ങളിലും ഭയ ഉണ്ടാവാറാകണെന്നു നാരായണ അതിനായി ഞാൻ നമസ്കരിക്കുന്നു. ഭഗ

മദമാത്സര്യാദികൾ

ഉണ്ടാകാതെ ഇരിക്കണമെങ്കിൽ ഭഗവൽ
പാദാരവിന്ദഭക്തി ഉണ്ടാകേണമെന്നു

മൂലം. ദംഭായവയ്ക്കു മതിന്നുള്ളിൽ നിന്നു ചില
കൊമ്പും തിട്ടുത്തവധിയില്ലാത്ത കാഴ്ച നികൾ
അമ്പൊട്ടത്തരികിൽ വാഴായ്ക്കുതിന്നുഗതി നിൻ
പാദഭക്തി ഹരിനാരായണായനമഃ.

അർത്ഥം. മനുഷ്യരുടെ ഉള്ളിൽ അഹംഭാവം വ
ർദ്ധിക്കുന്നതിന്നു ഒരു കാരണം ഉണ്ടു മൊഹമാകു
ന്ന വലുതായ ഭയമരം മനസ്സിന്റെ ഉള്ളിൽ കിട്ടി
ത്തുണ്ടായി അതിൽനിന്നു വലുതായ ചില കൊ
മ്പുകളും പൊട്ടി വളരെ ഇലകളും തട്ടുത്ത സംഖ്യ
കൂടാതെ കണ്ടുള്ള കായികൾ പഴങ്ങളും ഉണ്ടായി
അതുകൊണ്ടു ഉള്ളു നിറഞ്ഞു വർദ്ധിച്ചു വരുന്നതിന്നു
മുമ്പു ഭഗവൽ പാദാരവിന്ദഭക്തിയാകുന്ന കൊട്ടാ
ലികൊണ്ടു വെട്ടി വെർമുതൽ എടുത്തുകൂട്ടയെണ്ടു
തു ആവശ്യമാണു വയ്ക്കരം എന്നതു സംസാരബ
ന്ധമാകുന്ന വൃക്ഷം തടിച്ചുകൊമ്പുകൾ പഞ്ചഭൂ
തങ്ങൾ മന്നൊപ്പുദ്ധി അഹങ്കാരങ്ങൾ കാഴ്ചകൾ
കാമക്രോധലോഭമൊഹ മദമാത്സര്യധ്വംഭു അ
ഹങ്കാരാദികൾ പഴങ്ങൾ പുത്രമിത്രകൂട്ടുതാ ധന
ധാന്യപശു ഗൃഹാദികൾ ഇവകളൊട്ടുകൂടിയുള്ളു വ
ലുതായ വൃക്ഷം ഉള്ളിൽ ഉണ്ടായി വർദ്ധിക്കുമ്പോ
ൾ അതു എത്രയും അഹംഭാവത്തിന്നു കാരണമാ
ലിഭവിക്കുന്നു ഇങ്ങനെയുള്ള അഹംഭാവം മന
സ്സിൽ ഉണ്ടാകുന്നതിന്നുമുമ്പു ഭഗവൽ പാദാരവി
ന്ദത്തിൽ ഭക്തി ഉണ്ടാകേണ്ടതാകയാൽ ഇങ്ങനെ
യുള്ള അഹംഭാവം തൊന്നിക്കാതെ നിന്റെ പാ

ഭാരവിന്ദഭക്തി ഉണ്ടാകാൻവെണ്ടി നാരായണ
നിന്നെ നമസ്കരിക്കുന്നു ൪൩

അഹംഭാവം ഉള്ളതുവരെ
ഗതിഉണ്ടാകുന്നതല്ലെന്നു

മൂലം. ധന്ത്യാഹമെന്നുമതി മാന്ത്യാഹമെന്നു
മതി പുണ്യങ്ങൾചെയ്യുപുരുഷൻ ഞാനിതെന്നുമതി
കുന്ദാലകാണ്ഡം കൊടുക്കാടുഭന്തിമയ മോനി
ചൂഷിയതു നാരായണായനമഃ.

അർത്ഥം. ലോകത്തിൽ എന്നെപ്പൊലെ കൃ
താർത്ഥനും യോഗ്യനും മാനമുള്ളവനുംസകൃതികളി
ൽവെച്ചുമവനും ആരാണു ഉള്ളത ഇങ്ങനെയുള്ള
അഹംഭാവങ്ങൾ ആകുന്നു ആനകൾ വൻകാടാ
യ ഉള്ളിൽകടന്നു മദത്തെത്താടുകൂടി സഞ്ചരിക്കുന്നു
ഇങ്ങനെയുള്ള അഹംഭാവം അജ്ഞാനമെന്നുംഅ
ർത്ഥിനാൽ ഗതിവരുന്നതല്ലെന്നും ഭഗവൽഗീതയി
ൽ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. (ഏറ്റവും) രംഗപരമാ
മഹംഭാവഗീ സിദ്ധാഹം ബലവാൻസഖി ആ
വെശ്വാഭിജാനപാനസ്തി കൊന്ത്യാസ്തി സദാശാമ
യഃ യക്ഷഭാസ്യാമിമൊഭിഷ്യേ ഇത്യജ്ഞാനപി
മൊഹിത എന്നുകല്പിച്ചിരിക്കുകൊണ്ടു തന്നെത്താ
നെ അഹംഭാവംനടിക്കുന്നത കെവലംമനസ്സിന്ന
അന്ധതപംആകയാൽ ഇങ്ങനെയുള്ള അഹംഭാ
വം ഭൂതംഎന്നിരിക്കു തൊന്നാതെ എപ്പഴുംഭഗവൽ
പാദാരവിന്ദത്തുകൽ സേവിപ്പാനാകണെ നാരാ
യണ അതിന്നായി നമസ്കരിക്കുന്നു. ൪൪

ഭഗവൽകാരുണ്യമുണ്ടെങ്കിലെ
ഭക്തിഉണ്ടാകുന്നു

മൂലം. നന്നായ്ഗതിക്കൊരു സഹസ്രാരധാ

രയിലിരുന്നിററിൽനിന്നുകരുണ വയ്ക്കാരിപെയ്യുപ
ന മുന്നുമുളച്ചു മുട്ട ഭക്തിക്കുവാഴ്ത്തുവതു മിന്നെകു
പാനിലയ നാരായണായനമഃ.

അർത്ഥം. സഹസ്രാരധാരഎന്നത കാലചക്ര
ത്തിന്റെ ചുറ്റലാകുന്നു അതിനെത്തന്നെ സം
സാരചക്രമെന്നും പറയുന്നു നന്നായഗതി വരണ
മെങ്കിൽ കാലചക്രത്തിൽനിന്നു നീങ്ങണം അ
ങ്ങനെയുള്ള സംസാരമാകുന്ന കടലിൽകിടന്നു ത
പിക്കുന്നു അങ്ങനെയുള്ള കടൽവെള്ളത്തിൽ നി
ന്റെ കൃപയാകുന്ന ഒരുവൻ മഴ പെയ്യണം ആ
വൻമഴ പെയ്തു ഉണ്ടാകുന്ന വെള്ളത്തിൽ മുൻപി
നാലെ കരക്കുന്ന മുട്ട ഭക്തിയായി തീരണം െ
സംസാരമാകുന്ന സമുദ്രം നീങ്ങുവാൻ നിന്റെകൃ
പ വഴിപൊലെ എങ്കൽഉണ്ടായി നിൻപാദപ
ത്മത്തിൽ ഭക്തി ഉണ്ടാപാനായി നാരായണ നി
ന്നെ വന്ദിക്കുന്നെൻ ഭക്തൻ

കലിമലം ഭഗവന്നാമസംകീർത്തനംകൊണ്ടു
നീങ്ങുമെന്നു

മൂലം. പലതുംപറഞ്ഞുപകൽ കളയുന്നനാവു
തവ തിരുനാമകീർത്തനമി തതിനായിവരണമി
ഹ കലിയായകാലമിതതുകൊണ്ടുമാക്ഷഗതി എ
ളുതെന്നുകെൾപ്പുഹരി നാരായണായനമഃ.

അർത്ഥം. കലികാലം എല്ലായുഗത്തെക്കാൾ
മാക്ഷത്തിന്നെളുപ്പമുള്ളതെന്നു സാരത്തെഅറി
യുന്ന പരീക്ഷിത്തു മഹാരാജാവു കലിയെകൊല്ലാ
ഞ്ഞതും എന്നതന്നെയല്ല സകല മഹഷിമാരും
കലിയിലാണു വെഗത്തിൽ സംഗതിവരുന്നതെ
ന്നു കലിയുഗത്തിൽവന്നുപുറപ്പാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു

എന്നു ഭാഗവതത്തിൽ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. കൃത്യ ഗത്തിൽ കരിനമായ തപസ്സുകൊണ്ടും ത്രുതായുഗത്തിൽ യാഗംകൊണ്ടും ചാപരയുഗത്തിൽ പൂജ കൊണ്ടും കലിയുഗത്തിൽ നാമസംകീർത്തനംകൊണ്ടും ആണു ഗതിവരുന്നതെന്നു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഏതെങ്കിലും ഫലമില്ലാത്തവാക്കുക ക്ഷെ പരഞ്ഞു വെറുതെ പകൽകളയാതെ നാവു കൊണ്ടു നാരായണ വാസുദേവ കൃഷ്ണ ഗൊവിന്ദ എന്നു ഭഗവാന്റെ തിരുനാമങ്ങളെ ഏപ്പഴം കീർത്തനംചെയ്യാൻ സംഗതിവരുത്തണെ നാരായണ അതിനായിക്കാൻ! നമസ്കരിക്കുന്നു. ൭൦

എത്രകാലം ഇരുന്നാലും

ആത്മബോധംകൊണ്ടുഗതിവരു എന്നു
-മൂലം. ഫലമില്ലയാതമമ വശമാക്കാലാഭു ഗതി മലമുത്രമായതടി പലനാളിരിത്തിയടനമുവി പ്ലയാത്തവെളിവകമെയുദിച്ചതിനു കളയാതെകാ ലമിഹ നാരായണായനമഃ.

അർത്ഥം. മലം മൂത്രം മാംസം രക്തം ഇത്യാദികളെക്കൊണ്ടു കൃമികളു ഇരിപ്പിടമായ ഞം ദെഹത്തെ എത്രകാലം വഹിച്ചിരുന്നാലും വയസ്സു ചെന്നതുകൊണ്ടു ഗതിവരുന്നതല്ലാ ബാലനായാലും വൃദ്ധനായാലും ആത്മബോധം ഉണ്ടായാലെ ഗതിഭവിക്കു അതിനാൽ വളരെക്കാലം ഞം സംസാരദുഃഖത്തിൽ ഇരുന്നി ഖുഭിമട്ടിക്കാതെ വെഗത്തിൽ ആത്മബോധത്തെ തരണെ നാരായണ അതിനായി നമസ്കരിക്കുന്നു. ൭൧

പുത്രമിത്രാദികളിൽ സ്നേഹമുള്ളതുവരെ

ഗതി ഭവിക്കുന്നതല്ലെന്നു

മൂലം. ബന്ധുക്കളുമ്പ്രമാപുത്രാദിജനമതിൽ
വർദ്ധിച്ചുനിന്നുലകിൽ നിൻതത്വമൊക്കിലുമിതന്ധ
നുകാട്ടിയൊരു കണ്ണാടിപൊലെപുന രെന്നാക്കി
ഓല്ലഹരിനാരായണായനമഃ.

അർത്ഥം. ഒരു മനുഷ്യൻ അർത്ഥപുത്രമിതുകളെ
ത്രാദികളൊടുള്ള സ്നേഹത്തൊടു ജനംവർദ്ധിച്ചിര
ന്ന ഭഗവതത്വത്തെ അറിയണമെന്നു ഇച്ഛിക്ക
ന്നത ഒരു ഫലവുംഇല്ലാ പുത്രമിതുകളത്രാദികളെ
ഉപേക്ഷിച്ചു രംഗപരനെ സെവിച്ചാൽ മാത്രമേ
ഗതിഭവിക്കു അല്ലാതെ പ്രപഞ്ചം സത്യമെന്നു വി
ചാരിക്കുംതൊറും രംഗപരപ്രസാദമുണ്ടാകയില്ലാ.
എന്തുപൊലെപറയുന്നാൽ കണ്ണുകാണാത്ത കരക
ന്റെറനെയൊരു ഒരു കണ്ണാടിഎടുത്തുകാട്ടിയാൽ ആ
കണ്ണാടിയുടെ തെജസ്സു എങ്ങനെയെന്നു അറിയാ
ൻവഹിയാതെയായി ഭവിക്കുമൊ അതുപൊലെ
ഭഗവതത്വതാത്മ്യത്തെ അറിയണമെങ്കിൽ സക
ലത്തെയും ഉപേക്ഷിച്ചു സെവിക്കണം. അതി
നാൽ പുത്രമിത്രാദികളിൽ എന്നെന്ദ്രമിപ്പിക്കാതെ
വൈഗത്തിൽ നിന്റെ തത്വത്തെ ബോധംവരു
ത്തണെന്നു നാരായണ അതിനായി നമസ്കരി
ക്കുന്നു. ൭൭

യമദൂതർ അടുക്കുമുമ്പെ ഭഗവാനെ സെവിച്ചു

ഗതിവരുത്തണമെന്നു

മൂലം. ഭക്തിപുതിന്നുഗ്രഹപൊലെ പിളർന്നു
ഖമയ്യാകൃതാന്തനിഹപിഞ്ചനടന്നമമഎത്തുന്ന

ദർശനമുതലായവയെപ്പറ്റിയുള്ള സൂക്ഷ്മങ്ങളെ
ഹരി നാരായണായനമഃ.

അർത്ഥം. ഒരു മനുഷ്യൻ ജനിക്കുമ്പോൾതന്നെ
മൃത്യുവുണ്ടാകുമെന്നു (ശ്ലോകം) മൃത്യുജ
നപരംപരമം ദൈവമനുസരണമായതെ അദ്വൈത
ശാസ്ത്രത്തെമറുത്തുവെച്ചുപ്രാണിനാഥ്യം എന്നഭാ
ഗവതത്തിൽ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു അതുകൊണ്ടു പിടി
ച്ചുതിന്നുന്നതിനായിശുദ്ധപൊലെ വായുപിടൻ
യമൻ പുറകെനടക്കുന്നു എപ്പോൾ സമയം വര
ുന്നുവോ അപ്പോൾ തള്ളിഇട്ടുകൊണ്ടു പൊക്കം എ
ന്തുപൊലെയെന്നാൽ തെറ്റി തെറ്റി നടക്കുന്ന
തവളയെ പിടിപ്പാൻ പുറകെ അതി വെഗത്തോ
ടുകൂടി പാഞ്ഞുവരുന്ന പാമ്പു എന്നപോലെ അ
തിനാൽ മൃത്യുവശത്താകുമുമ്പെ നിന്റെ പാദഗ
തിവരയാൻ അനുഗ്രഹിക്കണെ നാരായണ അ
തിനായി നമസ്കരിക്കുന്നു. ൧൩
ചെയ്യുന്ന കർമ്മങ്ങൾ സകലം ഭക്തിവ ഭക്തനുമായി

ഭവിക്കണമെന്നു

മൂലം. മനിക്കൽവന്നിഹ പിറന്നുതൊടുപ
ന രെന്തൊന്നു വാങ്ങുന്നമിദൈവങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതു
എന്തിന്നിമെലിലതു മെല്ലാംനിനക്കുഹൃദി സ
ന്തോഷമാസ്തിരിക നാരായണായനമഃ.

അർത്ഥം. ഭൂമിയിൽവന്നു പിറന്നുതൊടുപ
ക്കുകൊണ്ടും മനംകൊണ്ടും ദൈവംകൊണ്ടും എ
ന്തെല്ലാം ഞാൻ ചെയ്യുവോ ഇനിമെലിൽ എന്തെ
ല്ലാം ചെയ്യാൻ ഇരിക്കുന്നുവോ അതൊക്കെയും
നിന്റെ മനസ്സികൽ സന്തോഷമായി ഭവിക്കട്ടെ
ഏതെല്ലാം ചെയ്യുന്നുവോ അതൊക്കെയും ഭഗവ

൯൯

ദപ്പണം ചെയ്യണമെന്നു ഭഗവൽഗീതയിൽ കല്പി
ച്ചിരിക്കുന്നു. (ശ്ലോകം) യൽകരോ ശ്ചിയദസ്സാ
സി യജ്ഞഹോഷിദദാസിയൽ യത്തപസ്യസി
കൗന്തേയ തൽകരുഷ്യമദദപ്പണം എന്നു ഭഗവാ
ൻ അജ്ഞനനു ഉപദേശിച്ചിട്ടുണ്ടു അതിനാൽ ഞാ
ൻ ചെയ്യതൊക്കയും നിനക്കു സന്തോഷമായി ഭ
വിക്കണെന്നു നാരായണ അതിനായി നമസ്കരിക്കു
ന്നു. ൯൯

ലോകത്തിൽ കാണുന്നതും കെൾക്കുന്നതും.

ദക്ഷേയും ഭഗവന്മയമെന്നു.

മൂലം. യാതൊന്നുകണ്ടതതു നാരായണപ്രതി
മ യാതൊന്നുകെട്ടതതു നാരായണശ്രുതികൾ യാ
തൊന്നുചെയ്യതതു നാരായണാർച്ചനകൾ യാതൊ
ന്നതൊക്കെഹരി നാരായണായനമഃ.

അർത്ഥം. ജഗത്തുസകലവും ഭഗവന്മയമാക
യാൽ എന്നാൽ ചെയ്യപ്പെട്ട സകലവും ഭഗവദ
പ്പണമായി ഭവിക്കണെന്നു നാരായണ അതിനായി
ഞാൻ നമസ്കരിക്കുന്നു ൯൯

ഭഗവാനെസമുത്താപ്യ ഫലമായും

സേവിക്കണമെന്നു

മൂലം. രവികൊടിതുല്യമൊരു ചക്രംകരത്തി
ലിഹ ഫണിരാജനെപ്പൊഴു മിരിപ്പാൻകിടപ്പതി
നും അണിയുന്നതൊക്കെവനമാലാദികൌസ്തുഭ്യ
മകമെഭവിപ്പതിനു നാരായണായനമഃ.

അർത്ഥം. നിഷ്പ്രഭമായിരിക്കുന്ന ബ്രഹ്മത്തെ
ധ്യാനിക്കുന്നതിന്നു മതിബലം മതിയാകുന്നതല്ലാ
യ്ക്കയാൽ സകലമായബ്രഹ്മത്തെ പ്രതിപാദിക്കു
ന്നു. കൊടി ആദിത്യന്മാർ ഉദിച്ചാൽ എത്രശൊ

ഭയപ്പെട്ടു അതുപൊലെ മഹാശാഭായമാനമായ
 ചക്രായുധം കയ്യിൽ ധരിച്ചും പതിനാലുലോക
 ഞ്ഞയും ഭരിക്കുന്നവനായും നാഗരാജാവായും ഇ
 രിക്കുന്ന ആദിശേഷനാകുന്ന പള്ളിമെത്ത ഇരി
 പ്പാനും കിടപ്പാനും ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയും വന
 മാല മുതലായ തുളസിമാലമേലായതും ഞോഭ
 യെറിയ കെഴുത്തും എന്ന രത്നത്തെ ധരിച്ചും ഇ
 രിക്കുന്ന ഭഗവാന്റെ സ്വരൂപം എന്റെ ഉള്ളി
 ൽ വഴിപൊലെ തൊന്നാറാകണെ നാരായണ
 അതിനായി നമസ്കരിക്കുന്നു. ൭൩

സൃഷ്ടിസ്ഥിതി സംഹാരത്തിന്നു കാരണമായതു

വിഷ്ണുപദം ആപരണം രം രണ്ടു

ശക്തികളാകുന്നു എന്നു.

മൂലം. ലക്ഷംപ്രകാരമാടു സൃഷ്ടിപ്പതിന്നു മ
 തു രക്ഷിപ്പതിന്നു മതു ശിക്ഷിപ്പതിന്നു മിഹ വിഷ്ണു
 പരമാപരണ മീരണ്ടു ശക്തികളു തികുന്നുമിതു പരക
 രം നാരായണായനമഃ.

അതും. വിഷ്ണുപരശുര എന്നത സ്ഥൂലങ്ങളായും
 സൂക്ഷ്മങ്ങളായും ഉള്ള ലോകസൃഷ്ടിക്കു കാര
 ണഭൂതമായുള്ളതാണു. അതിനെത്തന്നെ അവിദ്യാ
 യെന്നും ആപരണമെന്നു സകലത്തിന്നും സംഹാ
 രകാരണഭൂതമായുള്ളതാകുന്നു ഇങ്ങനെയുള്ള രണ്ടു ശ
 ക്തികളെക്കൊണ്ടാണു പലപ്രകാരത്തിലുള്ള സൃഷ്ടി
 യും സ്ഥിതിയും സംഹാരവും ഉണ്ടാകുന്നതു. ആശ
 ക്തികൾ രണ്ടും ബ്രഹ്മത്തിന്റെ മനസ്സിന്നാണു ഉ
 ണ്ടായത അതിനാൽ ശക്തികൾക്കു കാരണഭൂതനാ
 യും രംശ്വരന്റെ സ്വരൂപത്തെ അറിയുന്നതിനായെ
 ണ്ടി നാരായണ നിന്നെ നമസ്കരിക്കുന്നു. ൭൪

ലോകം വിരാമസ്വരൂപമാണെന്നു

ഉറക്കണമെന്നു

മൂലം. വദനംനമുക്കുശിഖി വസനങ്ങൾസ
സ്വകളു മദനമുക്കുഭധിയുലകെഴുരണ്ടുമിഹ ഭവ
നംനമുക്കുശിവനെത്രങ്ങൾ രാത്രിപകലകമഭവി
പ്പതിനനാരായണായനമഃ.

അർത്ഥം. ഇതിൽ പതിനാറാമത്തെ ശീലിൽ ഇ
ക്കണ്ടുവിശ്വം എന്നതിൽ വിരാമ സ്വരൂപത്തെ
വ്യക്തമായി വ്യാഖ്യാനിച്ചിരിക്കുന്നതതു മഴവ
നംഅറിയാം അതിൽ ഏതാനുമെ ഇവിടെ വിവ
രിച്ചിട്ടുള്ള മുഖം അഗ്നിയായെന്നു വസ്തുങ്ങൾ. രണ്ടു
സസ്വകളും വയറു സമുദ്രം പതിന്നാലുലോകവും
വീട്ട കണ്ണുകൾ പകലുംരാത്രിയും ഇങ്ങിനെയുള്ള
വിരാമസ്വരൂപം എന്റെ ഉള്ളിൽ തൊന്നാറാക
ണെന്നാരായണ അതിനായി നമസ്കരിക്കു. ചെ

ശക്തിക്കുതക്കവെണ്ണം എപ്പഴം

ഝംശ്വരഭജനംചെയ്യണമെന്നു

മൂലം. ശക്തിക്കുതക്കവഴി ഇത്ഥംഭജിപ്പവനു
ഭക്ത്യാപിദെഹദൃഢ വിശ്വാസമൊടുബത ഭക്ത്യാ
കടന്നുതവ തൃക്കാൽപിടിച്ചതി നയക്കുന്നതെന്നു
ഹരിനാരായണായനമഃ.

അർത്ഥം. അവനവന്റെ ബുദ്ധിശക്തി ഉള്ള
തത്തൊളം ഭക്താഭിമാനംവിട്ടു ദൃഢമായ ഭക്തി
വിശ്വാസത്തൊടുകൂടി ഝംശ്വരനെ സെവിച്ചാൽ
ഭഗവൽപാദാരവിന്ദം ലഭിക്കുന്നതാണു അങ്ങി
നെ പരമായിരിക്കുന്നഭക്തി എനിക്കുലഭിക്കുവാനും
നിന്റെ പാദാരവിന്ദങ്ങളെ അടുത്തു തൊട്ടുഭജി

പ്രാൻ ഇപ്പൊൾതന്നെ സംഗതിവരുത്തണെ നാ
രായണ അതിനായി നമസ്കരിക്കുന്നു.   ൯൪

കാമക്രൊധാദികളെക്കുളഞ്ഞു

സെവിക്കുന്നവർക്കു ഗതിഭവിക്കുന്ന

മൂലം. ഷഡ്വൈപരികൾക്കു വിളയാട്ടത്തിനാ
ക്കരുതു ചിത്താംബുജാന്തവധി വന്ധാനരംഗമതി
ൽ തത്രാപിനിത്യവുചോരിക്കൽ ഇരുന്നരുൾക ചി
ത്താംബുജമമ നാരായണായനമഃ.

അർത്ഥം. ഷഡ്വൈപരികൾ ആറു ശത്രുക്കൾ
അവ കാമം ക്രൊധം ലോഭം മോഹം മദം മാ
ത്സ്യം ഇവകൾക്കു ബോധിച്ചവണ്ണം കളിപ്പാനാ
യി എന്റെ മനസ്സിനെ സ്ഥാനമാക്കി തീർക്കരു
തെ എന്റെമനസ്സു എങ്ങനെയുള്ളതെന്നാൽ നി
ന്റെവിളയാട്ടിനു ഒരു ആട്ടപ്പന്തലാകുന്നു. അ
ങ്ങിനെയുള്ള എന്റെ മനസ്സാകുന്ന താമരപ്പൂവാ
യ്ക്കു ആട്ടപ്പന്തലിൽ ഒരുദിവസം ഒരുനേരമെങ്കി
ലും വസിക്കണെ നാരായണ അതിനായിനിന്നെ
നമസ്കരിക്കുന്നു.   ൯൫

സകലവൃന്ദഗവദപ്തംചെയ്യണമെന്നു

മൂലം. സത്യംവദാമിമമഭൂത്യാദിവശ്ശമതുമവ്തം
കുളുഗ്രഹപത്രാദിജാലമതു മൊക്കെതദ്ദൃഷ്ടം
മതാക്ഷീട്ട്ഞാനമിഹ തൃക്കാക്കൽവീണഹരിനാരാ
യണായനമഃ.

അർത്ഥം. എന്റെഭൂതന്മാർ ഭൂവൃന്ദോയ്ക്കു പുത്ര
ന്മാർ ഗ്രഹം പശുക്കൾ മതലായതു ഒക്കെയും നി
നക്കായി സമർപ്പിച്ചിട്ടു നിന്റെ പാദാരവിന്ദം ത
ന്നെശരണമെന്നു കൈകൂപ്പിവീണ നമസ്കരിക്കു
ന്നു അതിനാൽ എന്റെദൈവരെ. കൃപ ഉണ്ടാക

ഒന്നെ നാരായണ അതിനായി നമസ്കരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ
ബ്രഹ്മരൂപാദികൾപൊലുംഭഗവന്മാരായെ
അറിയുന്നില്ലെന്നു

മൂലം. ഹരനുംവിരിഞ്ചനുമിതമരാധിനായക
അമരിയുന്നിതില്ലതവ മറിമായതന്മഹിമ അറിവാ
ജ്ഞതൽക്കരളിലൊരപൊലെനിന്നതും പരജീവ
നിൽതെളിക നാരായണായനമഃ.

അർത്ഥം പരമേശ്വരൻ ബ്രഹ്മാവു ദൈവന്മാ
ൻ മുതലായവരും നിന്റെ മഹാമായാതന്റെ മ
ഹിമ ഇന്നവണ്ണമെന്നു അറിയുന്നില്ലാ അതിനാ
ൽ സകലജന്മത്തുകഴിയും ഉള്ളിൽ ഒരുപൊലെ
നിന്നതുന്ന ഭഗവൻ എന്റെ പരനായജീവജ
ലും തെളിഞ്ഞുവിളങ്ങണെ അതിനായി ഞാൻ
നമസ്കരിക്കുന്നു. ൩൨

ഭഗവാൻജ്യോതിസ്വരൂപനായി
എങ്ങുനിറഞ്ഞിരിക്കുന്നുഎന്നു

മൂലം. ഉത്പാദകലന്നിതുലകാരത്തി നപ്പരിച
തത്വംനിനക്കിലൊരു ടിഗ്വതപ്രഭുതവ കത്തുന്ന
പൊന്മണിവിളക്കുന്നപൊലെഹൃദി നൽകുന്നനാ
ഥഹരിനാരായണായനമഃ.

അർത്ഥം. ഉത്പാദ എന്നതു മായാസംബന്ധമാ
കുന്നു ലകാരത്തിന്നെന്നതു രംശ്വര സംബന്ധ
മെന്നാകുന്നു രംശ്വരൻ മായസംബന്ധംകൊണ്ടു
ജീവനെന്ന സംജ്ഞ ഉണ്ടാകുന്നു അതവിചാരി
ക്കുമ്പോൾ ഒരു ടിഗ്വതപ്രഭുതവ അത എന്നാ
ൽ രംശ്വരൻ മായയിൽ പ്രതിഫലിക്കുമ്പോൾ
ജീവനായും ആ മായാസംബന്ധം വിടുമ്പോൾ
തന്റെ സ്ഥിതിയായും ഭവിക്കുന്നതാകുന്നു അതി

നാൽ എത്രയൊ ഉള്ള ജീവജാലങ്ങളുടെ ഉള്ളിലും ജ്യോതിസ്സുരൂപനായി നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു ഇക്കോണായ പ്രപഞ്ചമൊക്കെയും രംഗപരമായെന്നു തോന്നുവാൻവെണ്ടി എന്റെ ഏദയത്തിലും സ്വസ്തീഭാവപാലെ ജാപലുമാനമായി ശോഭിക്കുന്ന നാരായണാ നിന്നെ ഞാൻ നമസ്കരിക്കുന്നു.

സന്ദ

കോരമെന്നാക്ഷരത്തിന്റെ അർത്ഥം അറിവാൻ പ്രയാസമെന്നു.

മൂലം. ക്ഷരിയായൊരക്ഷരമതികുന്നുദിച്ചതിതു ലിപിഏഴമക്ഷരമിതെന്നങ്ങുരപ്പുജനം അറിയാവതല്ലതവ പരമാക്ഷരസ്യപൊരു ഉറിയായുമാസ്തുരിക നാരായണായനമഃ.

അർത്ഥം. സൃഷ്ടിസ്ഥിതിസംഹാരത്തിന്നു കാരണഭൂതമായ ഒരക്ഷരം കോരമാകുന്നു. ആ കോരത്തിൽ നിന്നാണു ലിപി ഏഴും ഉണ്ടായതെ ലിപി ഏഴു എന്നതു അതുടങ്ങി ആ വരെ ഒന്നു കതുടങ്ങി ഇവരെ ഒന്നു ച മുതൽ ഞവരെ ഒന്നു ട മുതൽ ണ വരെ ഒന്നു ത മുതൽ ന വരെ ഒന്നു പ മുതൽ മ വരെ ഒന്നു യ മുതൽ ക്ഷ വരെ ഒന്നു ഇങ്ങിനെ ഏഴു ലിപികൾ ഉത്ഭവിച്ചു എന്നു മഹത്തുക്കളായ ജനം പറയുന്നു എന്നാൽ നിന്റെ പരമാക്ഷരമെന്നതു തത്ത്വമന്യാദി മഹാവാക്യങ്ങൾ അടങ്ങിയതായും, ഉപനിഷൽ പ്രതിപാദകമായും ഉള്ള കോരമാകുന്നു. അതിന്റെ ഗതി ഇന്നുവണ്ണമെന്നു ആക്കം അറിവാൻ പാടില്ല. അങ്ങനെയുള്ള പരമാക്ഷരത്തിന്റെ സ്വരൂപവും ഗതിയും അതിന്റെ താല്പര്യവും വഴിപാലെ എ

ഹരിനാമ കീർത്തനത്തിൽ ഉഷ്ണസംസ്കൃത :
പദങ്ങളെ എടുത്ത അകാരാദി
ആയിചെത്തിരിക്കുന്നു.

അ
അഗ്രേ മുമ്പിൽ
അജിതൻ ആരാധംജയിപ്പാൻ
പാടില്ലാത്തവൻ
അംഭോജസംഭവൻ ബ്രഹ്മാവി
അഖിലം ഒന്നൊഴിയൊതെ യു
ജ്ജ്വൽ
അഷ്ടൻ ആഭിത്യൻ
അനലൻ അഗ്നി
അനന്താഭിഹിനൻ ആത്മാവസാ
നാഇല്ലാത്തവൻ
അനിത്യം നാശമുള്ളതു
അംഭോജാധാഷ്ടൻവിഷ്ണു
അന്ധൻ കണ്ണുകാണാത്തവൻ
അമരാധിനായകൻഇന്ദ്രൻ
ആ
ആകാഷാസ്തഗ്രാഹം
ആളാനബലകരികെടുക്കറി
യിൽതളിച്ചആന
ആനന്ദം സന്തോഷം
ആവരണം മറക്കപ്പെട്ടതു
ഇ
ഇന്ദ്രാർജ്ജവൻ ദൈവവന്ദനൻ
മകൻ
ഇന്ദ്രം ഇന്ദ്രകാരം
ഇഹിക്കു ആഗ്രഹിക്കു
ഇന്ദ്രപ്രകാശം നിലാവു
ഇന്ദ്ര ചന്ദ്രൻ
ഉ
ഉദകവെണ്ണ
ഉദയം ഉണ്ടാകുന്നതു

ഉദരം വയർ
ഉദധി സമുദ്രം
ഉര
ഉരണം കുറവു
എ
എകാന്തം ധർമ്മം
എകാഷരം മുഖ്യമായ എഴുത്തു
എകാന്തഭക്തി കുറിനായഭക്തി
ഒ
ഒങ്കാരം പ്രണവം
ഓ
ഓംഭംബരം അത്തിമരം
ക
കഭാപി ഒരിക്കലും
കുപാവലി വളരെഭയവു
കരംഗം മറൻ
കർമ്മപുപായം കർമ്മത്തിന്റെ
അവസാനം
കിമപി ഏതെങ്കിലും
കളത്രധനം ഭായ്യയുധനവും
കീർത്തിക്കു പുകഴ്ത്തുക
കുപാനിലയ ഭയക്കുരുപ്പിടമ
ഭവൻ
കൃതാന്തൻ യമൻ
കരം കൈ
കൌസ്തുഭം ഭഗവാന്റെ മാവ്
ആജ്ഞാദണ്ഡം
കളത്രഗ്രാഹപത്രാഭിഷേപം ഭായ്യ
വീടുപുത്രന്മാർമുതലായകൂട്ടം
കരുണാപയോഗി ഭയക്കുസമു
ദമായുജ്ജവൻ

ശ
ഗൊപികാരണ ഗൊപസ്രീ
കളുടെതൊടു
ഗർഭം ഉള്ളിൽ ഉരിക്കുന്നവൻ
ഘ
ഘർമ്മതപകുറിനവെയിൽ
ഛ
ഛന്നതപം ദുർത്തിരിക്കുന്നു
ജ
ജാതം ഉണ്ടായതു
ജനനാന്ത്യം ജന്മത്തിന്റെ അവ
സാനം
ജഗതി ലോകത്തുകൽ
ഞ
ജ്ഞാനപഥം രണ്ടായിതാനു
ന്നങ്ങവിവു
ട
ടാകം വെണ്ടു
ഠ
ഠായം സംഗിത ശാസ്ത്രത്തി
ൽ മരുഗ്ഗമകജാതി
ഡ
ഡക്കാ പെരുമ്പറ
ണ
ണ അരിൽ മാനനിലക്ഷിക
ഗവതി
ത
തവ നിന്റെ
തന്ത്ര പരട്ട
തത്വായം സൂക്ഷ്മായ അത്വം
തത്രാപി അവിടയു
തപര്പ്പണം നിജൽസരപ്പിക്ക
ഥ
ഥല്ല കയലില്ലായ

ഭ
ഭാരങ്ങൾ ഭാര്യമാർ
ഭാഹകൻ ഭാരിപ്പിച്ചവൻ
ഭവം നിശ്ചയംകൂടി
ഭൈരവം അൻഭൈരവങ്ങളാ
കൂടിയവൻ
ഭാഗവാണം ആഗ്നേയാസ്ത്രം
ഭാഭം അഹംഭാവം
ഭിവാകരൻ ആഭിത്യൻ
ഭന്തിമയം ആനകൂട്ടം
ഭട്ടം തവള
ഭൈരവധർമ്മാസം ശരിരത്തി
ഭെൽകൂട്ടായമിശ്വാസം
ഭരിതാഴ്ന്നി പാപസമുദ്രം
ന
നക്രൈ മുതലയെക്കൊണ്ടു
നിജപതി തന്റെഭാര്യ
നാലപ്രയോഗം പാട്ടിന്റെപ്ര
യോഗം
നക്ഷത്രപാകരി നക്ഷത്രങ്ങളു
ടെകൂട്ടം
പ
പാകം കയറു
പരാമൊന്നു
പാൽപയോഗി പാൽക്കടൽ
പദത്തെ കാക്കൽ
പക്ഷിഗണം പക്ഷികൂട്ടം
പരൻ വെറേയായുള്ളവൻ
പ്രതിമ പ്രതിരൂപം
പരജീവൻ പരബ്രഹ്മം
പതിയാ പിഴച്ചയില്ലായ്മ
ഫ
ഫണിരാജൻ ആഭിശേഖൻ

ഖ
 ബത കഷ്ടംതൃപ്തം
 ബന്ധം കെട്ടു
 ഭി
 ഭൂസുരൻ ബ്രാഹ്മണൻ
 ഭൂതാഭിവക്തൃ ചൊൽപുക കെൾ
 ക്ഷണവരകെട്ടു
 ഭവനം ലോകം
 ഭവാംസുധി സംസാരസമുദ്രം
 മ
 മശകം കൊതു
 മോഹവാരിധി മഹാമോഹസമുദ്രം
 മൃഗ്യത്വം രണ്ടുനാഴിക
 മൃഗാക്ഷികൾ സ്രീകൾ
 മനോജ്ഞാഗിസ്രീ
 മനസിമനസ്സുകൾ
 മണിപ്രകരംമണികളു കെൾശാഭി
 മദ്ധ്യ ഇടക്ക
 മണാളൻ ഭർത്താവു
 മാന്യൻ മാനിപ്പാൻ യോഗ്യൻ
 മദ്യമുൻ
 യ
 യോഗീന്ദ്രൻ തപസ്വികളിൽ
 ഉത്തമൻ
 ര
 രമാംഗം ചത്രം
 രവികൊടിവളരെത്തുന്മാൻ
 വ
 വാരിധി സമുദ്രം
 വിശ്വസ്ഥിതി } ലോകത്തി
 പ്രളയ സൃഷ്ടി } ന്റെസൃഷ്ടി
 സ്ഥിതിസം } സ്ഥിതിസം
 ഹാരം

വേണി അഗ്നി
 വരണം മുഖം
 വസനം വസ്ത്രം
 വദാരി പരയുന്മാൻ
 വിരിഞ്ഞ് ബ്രഹ്മാവു
 വിശ്വം ലോകം
 ശ
 ശിഖി അഗ്നി
 ക
 കന്യാധാരം മൂലാധാരസ്ഥാ
 ധിഷ്ഠാനംമണിപൂരംവിശു
 ഭവിത്തുജ്ഞാലംബിക
 ക്ഷവൈപരികൾ ക്രാമംക്രോ
 ധംലോഭംമോഹംമദംമോ
 ത്സ
 സതതം ഏഷ്ടാഴം
 സപദി ഉടനെ
 സഹസ്രധാരം ആയിരംഇത
 മോട്ടുകുടിയതു
 ഹ
 ഹരി മനസ്സിൽ
 ഹരൻ ശ്രീപരമേശ്വരൻ
 ക്ഷ
 ക്ഷരിനാശമുള്ളതു